

Norsk Lovtidende.

Udgiven efter offentlig Foranstaltning

ifølge Lov af 1te April 1876.

N°. 27.

Udgivet 13de Juni.

1903.

Ekstrakt-Gjenpart

3 Juni.

af Skrivelse fra Handels- og Industridepartementet til
Fabrikinspektøren i det søndenfjeldste Distrikt af 3die
Juni 1903.

I Anledning af Hr. Inspektørens Skrivelse af 25de Mai
d. A. meddeles, at Departementet herved i Henhold til § 4 i
de ved Kronprinsregentens Resolution af 10de Marts
d. A. fastsatte Forskrifter for Udstyr, Undersøgelse og
Prøve af Kjedler og Rørledninger, der er udsatte for
Damptryk, bestemmer, at der indtil videre som specielle Regler
for Styrke og Sikkerhed af de under Forskrifterne ind-
gaaende Dampkjedler med tilhørende Rørledninger skal
gælde de i „Norsk Veritas's“ Regler og Bestemmelser under
Hovedtitel „Maskineri og Kjedler for Dampfibe“ i Afdeling b.
„Kjedler“ indeholdte Beregninger m. v. samt de Regler og Bereg-
ninger, der er opstillede i en af Ingeniør Bernh. Rustad udgiven
„Praktisk Haandbog for Beregning af Dampkjedler og Damp-
maskiner“.

8 Juni.

Høieste Resolution

af 8de Juni.

Bedlagte Udkast til de nærmere Forholdsregler, der i Kjøbstaden Karvik bliver at iagttage for at paase Overholdelsen af Bestemmelserne i Lov af 11te Juni 1857, angaaende Afgift til Kommunkassen af Hunde i Kjøbstæderne og visse Ladesteder, approberes.

§ 1. Over de til Afgift anmeldte Hunde føres paa Politikammeret en Protokol, der viser:

- a. Anmeldelsesdagen.
- b. Hundens Løbenummer.
- c. Eierens eller Besidderens Navn og Bopæl.
- d. Hundens Navn.
- e. Hundens Røn, Art, Aftegning og andre Kjendemerker.

§ 2. Samtidig med Anmeldelsen erlægges den pligtige Afgift til Kæmneren, hvorhos Hundens Eier eller Besidder, om saa maatte forlanges, skal være pligtig til at forsyne den med et af Politiet anordnet Mærke, der meddeles uden yderligere Betaling.

§ 3. En lignende Protokol som den under § 1 nævnte føres over Hunde, tilhørende Reisende, forsaavidt de anmeldes for at legitimeres til Afgiftsfrihed i det lovbefalede Tidrum.

§ 4. Antæffes inden Byens Grændser Hunde, som ikke er anmeldte eller ikke holdes forsynede med det i Genhold til § 2 udleverede Mærke, eller for hvilke Afgiften ikke er betalt inden et halvt Aar efterat Anmeldelsen fandt Sted eller lovmedholdig burde have fundet Sted, kan de foranstaltes opbragte og — saafremt Eieren ikke melder sig inden 6 Dage, efterat der om Hundens Opbringelse er skeet 1 Gangs Beskjendtgjørelse i hvert af Byens Blade, — folgte eller dræbte med Regres til vedkommende for forvoldte Omkostninger. For Hundens Føde og Bevogtning erlægges 40 Ore daglig, for hvilke Udgifter saavel som for Omkostningerne ved Kundgjørelsen Erstatning kan fordræ, forinden Hunden tilbageleveres. Kan Hundens Eier eller Besidder ikke udfindes, bliver samtlige foranstaaende Omkostninger saavel som Omkostningerne med at saa Hunden dræbt at udrede af Bykassen.

§ 5. Politimesteren har at tilstille Byens Kæmner Opgave over anmeldte Hunde snarest mulig tilligemed en Fortegnelse over dem, som er mulktrede for at have unbladt den lovbefalede Anmeldelse af afgiftspligtige Hunde, og som derefter ikke har betalt Afgift.

§ 6. Hvert Aar i Decbr. Maaned bringer Politimesteren de om Hundeaagiften gjældende Bestemmelser i Erindring ved at indrykke et Uddrag af samme i mindst 2 af Byens Blade.

Sjælfste Resolution

8 Juni.

af 8de Juni.

I Genhold til Lov af 6te Juni 1891 om Politivedtægter for Rigets Herreder meddeles Stadfæstelse paa en af Herredsstyrelsen for Røken Herred, Buseruds Amt, under 17de November 1902 og 6te April 1903 fattet Beslutning til Politivedtægter, der skal træde istedetfor de ved Rgl. Resolution af 28de September 1894 approberede Politivedtægter for bemeldte Herred.

De stadfæstede Politivedtægter er saalydende:

§ 1. Paa offentlig Vej, hvorunder i denne Vedtægt er indbefattet enhver Vej, Plads, Brygge eller Adkomst, der ligger aaben for almindelig Færdsel, maa ikke Dplob eller Sammenstimlen af Folk finde Sted, hvorved den offentlige Orden forstyrres eller Færdselen hemmes. Processioner og andre Optog, saasom Fakkeltog og lignende, er kun tilladte, naar Politiet ved hver enkelt Anledning hertil giver sit Samtykke.

§ 2. Paa offentlig Vej maa ikke foregaa Slagsmaal, Strigen, Raaben eller anden larmende eller fornærmelig Udsærd, hvorved den offentlige Ro forstyrres eller de Forbifarende eller Omkringsboende forulempes. Dans, Musik, Kortspil og Rydelse af berusende Drikke skal derhos være forbudt paa offentlig Vej eller i dens umiddelbare Nærhed.

§ 3. Ingen maa uden fyldestgørende Grund banke paa Andenmands Port, Dør, Væg eller Vindue, ringe paa Port- eller Dørklokke, ei heller i eller udenfor Andenmands Bolig eller Gaardsrum foretage andre Handlinger, hvorved Beboerne forstyrres eller skræmmes.

§ 4. Ingen maa paa offentlig Vej eller udover samme skyde med Bøsse eller lignende, afbrænde Fyrværkerisager, Krudt eller exploderende Gjenstande af noget Slags, ei heller faste Sten, Snebolde eller andet, hvorved Skade kan bevirkes eller de, der færdes paa Veien, fortrædiges. Naar Mineringsarbejde skal udføres paa eller i Nærheden af offentlig Vej eller i Nærheden af beboet Hus, maa tilhørlige Forsigtighedsregler iagttages.

§ 5. Ingen maa paa offentlig Vej eller i dens Nærhed vise nogen forargelig eller uanstændig Opførsel, saasom ved uanstændige Ord eller Lader, ved uanstændig Blottelse af Legemet eller paa anden Maade.

Ei heller maa nogen uanstændig Tegning, Skrift eller Udsmykning anbringes paa den til offentlig Vej stødende Del af Bygning, Bro eller Indhegning.

Badning kan af Politiet forbydes paa Steder, hvor det kan antages at vække Forargelse.

§ 6. Den, som forsætlig eller uagtsomt henseatter sig i en Tilstand af aabenbar Beruselse, i hvilken han findes paa et offent-

8 Juni. ligt eller for almindelig Færdsel bestemt Sted, straffes efter nærværende Betsagt.

Enhver, som paa Grund af Verusjelse forstyrer den almindelige Fred og Orden eller den lovlige Færdsel, forulemper Omgivelserne eller voldes Fare for sig, for Husjæller eller andre, kan, naar det til Afværgelse heraf findes paakrævet, af Politiet hensesættes i fængslig Forvaring, indtil han bliver ædru.

§ 7. Paa offentlig Vej maa forspændte Kjørerestfæber kun holde paa Steder, hvor de ikke standse Færdselen og stedsse saa langt til Siden af Kjørebane som muligt.

Kjørerestfæber med Læs skal være forvarligt læsede, saaledes at de ikke er udsatte for Væltning, eller at det Paalæsede falder af, eller at der forøvrigt kan bevirkes Skade eller Ulempe.

§ 8. Paa Vinterføre er de Kjørende pligtige til at anbringe en klart lydende Bjælde eller Klokke paa deres Heste, saa man i behørig Afstand kan høre deres Komme.

Dette Paabud skal dog ikke gjælde ved Begravelser.

Det er forbudt paa offentlig Vej at lade Heste følge løse efter Kjøretøiet, hvorimod forspændte eller løse Heste, som ikke kjøres af særskilt Kjørefarl, altid skal være forvarlig bundne til det foregaaende Kjøretøi eller med tilstrækkelig lang Tom føres af den, der fører dette.

§ 9. Stadig Rykken i Tommerne, hensesynløs Bidsten paa Hesten, utilbørlig Smelden med Svøbe og Slaaen efter andre Heste er forbudt.

§ 10. Brudte, halte, asmagrede eller løbte Heste kan af Politiet forbydes benyttede.

Paa Politiets Forlangende maa der, for at saadan Hest atter skal kunne tages i Brug, tilveiebringes Attest fra Dyrlæge om, at den er i brugbar Stand.

§ 11. Naar Hunde vise sig glubste eller bidste eller har den Bane at forulempe Mennesker eller Heste ved at fare imod dem eller gjo ad dem, skal Cieren, naar Politiet forlanger det, være pligtig til at holde saadanne Hunde bundne eller forshnede med forvarlig Mundkurv.

Det samme gjælder om Hunde, som Politiet af Hensesyn til deres Størrelse eller Race finder at kunne være farlige eller forvolde Skæk.

Ingen maa hidse Hund paa Nogen eller undlade at holde sin Hund tilbage, naar den i hans Paasyn anfalder Nogen. Det er ligeledes forbudt at tirre eller hidse Hunde sammen paa offentlig Vej.

Tisper maa i Løbetiden holdes inde. Hunde, som løber omkring uden at ledsage Nogen, og hvis Cier ikke kjendes, kan af Politiet tages i Forvaring, hvorefter de fremlyses i offentlig Blad. Saafremt ingen Cier melder sig inden 14 Dage efter Fremlysningen, kan Politiet lade Hunden dræbe eller sælge.

Forvoldte Omkostninger udredes af Cieren.

§ 12. Ved Kjelkeagning, Sti- og Skoiteløbning paa offentlig 8 Juni.
Bei maa iagttages tilbørlig Forsigtighed og har Vedkommende at stoppe, naar Kjørende eller Ridende sees i Veien.

Politiet kan forbyde saadan Agning paa nærmere angivne Veie, hvor det vil være forbunden med særlig Ulempe eller Fare for Færdselen.

§ 13. Offentlig Sammenkomst til Afholdelse af Dans eller anden Lystighed maa ikke finde Sted uden indhentet Tilladelse fra Politiet.

Det samme gjælder Sammenkomster med Dans, der afholdes af Foreninger eller sluttede Selskaber, saafremt Afdgangen til at deltage i Sammenkomsten ikke er begrændset til Medlemmer, der senest Dagen forud er optagne som saadanne. Disse Bestemmelser kommer ikke til Anvendelse paa Frihedsdagen 17de Mai.

Forsaavidt offentlig Dans eller anden Lystighed afholdes af Nogen, som deraf gjør sig en Næring — eller søger sig en Indtægt — maa Tilladelse for hver enkelt Gang erhverves hos Politiet, der kan paabyde Sammenkomstens Ophør til bestemt Klokkeslet.

Ved Tilladelsens Meddelelse optræder Politiet en Afgift til Herredskassen fra 2—20 Kroner for hver Dag eller Aften, Tilladelsen gjælder.

Enhver Sammenkomst af ovennævnte Slags kan forbydes af Politiet, naar den ved Støi eller Musik generer de Omboende eller er til Forstyrrelse af den offentlige Orden.

§ 14. Ingen maa hverten i Hus eller i det Frie holde Karusel eller give offentlige Koncerter, Forestillinger eller Forevisninger af de i Lov af 22de Mai 1875 omhandlede Arter, uden at dette er tilladt af Politiet, som fastsætter Tiden, inden hvilken Forestillingen eller Sammenkomsten maa ophøre. For Tilladelsen erlægges forstudsvis til Herredskassen en Afgift fra 2—20 Kroner efter Politiets nærmere Bestemmelse for hver Dag eller Aften, Tilladelsen gjælder.

Dog kan Politiet, naar det dertil finder Grund, frasælde Afgiften.

Enhver, der er meddeelt saadan Tilladelse som ovenfor nævnt, har at efterkomme de Regler, Politiet maatte foreskrive til Opretholdelse af Orden og Belæstændighed. I modsat Fald kan Politiet forbyde eller afbryde Sammenkomsten og er de Tilstedeværende pligtige til at efterkomme Politiets Anmodning om at begive sig bort.

§ 15. 1ste Juledag, Stjærthorsdag, Langfredag og 1ste Paaskebadag, Christi Himmelfartsdag og 1ste Pintsedag samt de disse Helligdage forudgaaende Dage er det forbudt at holde offentlig Dans og at give Forestillinger, deklamatoriske Underholdninger og Koncerter, Kirkekoncerter undtagne.

§ 16. Enhver, der driver Restauration eller anden offentlig Beværtning med Spise- eller Drikkevarer, skal, saavidt det staar til

8 Juni. ham, sørge for, at der i de dertil benyttede Lokaler intet foreskalder, der strider mod Orden eller Sømmelighed.

§ 17. Ingen maa paa offentlig Beværtningssted gjøre sig styldig i voldsom eller stoiende Udfærd, hvorved andre Gjæster, Varten eller dennes Familie eller Tjenere fortrædiges eller andre af Husets Beboere eller Omboende forstyrres, ei heller i anden Maade vise en uanstændig eller forargelig Opførsel.

§ 18. Offentlige Beværtnings- eller Forlystelsessteder skal holdes lukkede fra Kl. 10 Aften før Sønd- og Helligdage og til Kl. 5 Eftermiddag paa disse Dage og ellers fra Kl. 12 Aften til Kl. 6 Morgen, og maa i denne Tid ingen Beværtning finde Sted og ingen Gjæster indlades eller opholde sig paa disse Steder.

Denne Bestemmelse skal ikke være til Hinder for Beværtning af Reisende i Hoteller eller Gjæstgivergaarde i den nævnte Del af Døgnet.

Ved Forfristerne i denne Paragraf gjøres ingen Forandring i de om Tiden for Salg af Brændevin samt Udsjænkning af Brændevin, Ol og Vin ifølge Lovgivningen gjældende Bestemmelser.

§ 19. Overtrædelse af nærværende Vedtægter paatales af det Offentlige som Politisag og bliver, saafremt Tilfældet ikke gaar ind under noget strengere Straffebud, at anse med Bøder fra 2 — to — Kroner til 800 — otte Hundrede — Kroner, der tilfalder Herredskassen.

9 Juni.
No. 1.

Lov

indeholdende Forandringer i og Tillæg til Lov om geistlige Embedsmænds og Kirkesangeres Lønning af 14de Juli 1897.

Vi Oscar, af Guds Naade Konge til Norge og Sverige, de Gothers og Venders,

Gjøre vitterligt: At Os er bleven forelagt det nu forsamlede ordentlige Storthings Beslutning af 30te Mai d. A., saalydende:

§ 1. § 24 i Lov om geistlige Embedsmænds og Kirkesangeres Lønning af 14de Juli 1897 ophæves.

Saalænge der i en By findes Menigheder, hvor den nye Lønningsordning ikke helt er gennemført, skal de Erstatninger, som Bykassen i Anledning af denne pligter at udrede til Prestes og Klokkere ved de øvrige Menigheder, sættes ud af Betragtning ved

Beregningen af de Skattebidrag, som falder paa de Personer, som 9 Juni. den 30te September i Aaret forud for Skatteaaret tilhørte de No. 1. nævnte Menigheder.

§ 2. Den ovennævnte Lov skal fra den Tid og paa den Maade, som Kongen nærmere bestemmer, gøres gjældende for Kristiania Garnisonsmenighed, dog uden Forpligtelse for Kristiania Kommune til at udrede Husleiegodtgjørelse til Garnisonspresten.

§ 3. Nærværende Lov træder i Kraft straks.

Thi have Vi antaget og bekræftet, ligesom Vi herved antage og bekræfte denne Beslutning som Lov under Vor Haand og Rigets Segl.

Givet paa Sofiero Slot den 9de Juni 1903.

Oscar.

(L. S.)

N. Dvorn.

R. Norby,
st.

Lov

om forberedende Prøver ved Universitetet.

Vi Oscar, af Guds Naade Konge til Norge og Sverige, de Gothers og Venders,

Gjøre vitterligt: At Os er bleven forelagt det nu forsamlende ordentlige Storthings Beslutning af 30te Mai d. A., saalydende:

§ 1. For nogen Student fremstiller sig til teologisk, juridisk, medicinsk, sproglig-historisk eller matematisk-naturvidenskabelig Embedsexamen, maa han have bestaaet forberedende Prøver i Filosofi samt i Latin, forsaavidt han ikke har bestaaet Prøve i Latin ved Artium. Teologiske Studenter maa derhos have bestaaet forberedende Prøver i Hebraisk samt i Græsk, forsaavidt de ikke har taget Artium med Græsk efter den gamle Ordning.

§ 2. Ved Anmeldelsen til Proven erlægges en Afgift af Kr. 10,00. Ubemidlede Studenter kan af det akademiske Kollegium fritages for Afgiften.

De nærmere Bestemmelser om Provernes Ordning og om deres Omfang i de forskjellige Fag fastsættes ved Reglement af Kongen.

9 Juni.
No. 2.

9 Juni. § 3. Har nogen andensteds aflagt Prøver, som godtgjør et
No. 2. lignende Maal af Kundskaber som de, der kræves ved de i denne
Lov omhandlede forberedende Prøver, kan han af Kongen efter
Indstilling af det akademiske Kollegium fritages for disse.

§ 4. Enhver, som er immatrikuleret ved Universitetet, skal,
enten han underkaster sig forberedende Prøver eller ikke, have Ret
til at fordre sig eksamineret i hvilket som helst af de Sprog og Viden-
skaber, som foredrages ved det historisk-filosofiske og det matematisk-
naturvidenskabelige Fakultet, samt i Samfundsøkonomi og meddelt
Bidnesbyrd om Prøvens Udfald.

§ 5. Denne Lov træder i Kraft 1ste Juli 1903.

Studenter, som har bestaaet Artium før 1903, kan vælge
enten at fremskille sig til de i denne Lov omhandlede forberedende
Prøver eller til Andeneksamen efter Lovene af 3die April 1875
og 31te Mai 1900. Bestemmer de sig for den sidste Eksamen,
maa denne være afsløvet inden Udgangen af 1ste Semester
1905.

Fra sidstnævnte Tid ophæves følgende Lovbestemmelser:

§ 31 i Universitetsfundatsen af 28de Juli 1824;

Lov af 3dje April 1875, indeholdende Forandring i de om
examen philosophicum gjældende Bestemmelser;

Lov af 5te Mai 1875 om Tillægsprøver ved Embedseksamener;

Lov af 31te Mai 1900, indeholdende Forandringer i og
Tillæg til Lov af 3dje April 1875 om examen philosophicum
og Forandringer i Lov af 5te Mai 1875 om Tillægsprøver ved
Embedseksamener.

Thi have Vi antaget og bekræftet, ligesom Vi herved antage
og bekræfte denne Beslutning som Lov under Vor Haand og
Rigets Segl.

Givet paa Sofiero Slot den 9de Juni 1903.

Oscar.

(L. S.)

A. Dvam.

R. Norby,
ff.

Lov9 Juni.
No. 3.

indeholdende Forandring i Lov af 14de Januar 1837
om Formandskaber paa Landet med Tillægslov
af 27de Juli 1896.

Vi Øscar, af Guds Naade Konge til Norge og Sverige,
de Gothers og Venders,

Gjøre bitterligt: At Os er bleven forelagt det nu for-
samlede ordentlige Stortings Beslutning af 29de Mai d. A., saa-
lydende:

§ 63 i Lov af 14de Januar 1837 om Formandskaber paa
Landet med Tillægslov af 27de Juli 1896 skal herefter lyde, som
følger:

„De Modifikationer i Lovens Anvendelse, som med Hensyn
til Kommunernes Inddeling, Forandring af Amtstingenes Samlings-
tid og Afholdelse af ekstraordinære Kommunevalg maatte findes nød-
vendige, fastsættes af Kongen, — forsaavidt angaar Kommunernes
Inddeling, efterat vedkommende Repræsentantskabers og Amtstings
Erklæring først er indhentet“.

Thi have Vi antaget og bekræftet, ligesom Vi herved antage
og bekræfte denne Beslutning som Lov under Vor Haand og
Rigets Segl.

Givet paa Søstero Slot den 9de Juni 1903.

Øscar.

(L. S.)

A. Dvam.R. Norby,
ft.**Lov**9 Juni.
No. 4.

om Afgang for andre end norske Statsborgere til at
erhverve fast Eiendom eller Brugsret over
Grund her i Riget.

Vi Øscar, af Guds Naade Konge til Norge og Sverige,
de Gothers og Venders,

Gjøre bitterligt: At Os er bleven forelagt det nu for-
samlede ordentlige Stortings Beslutning af 30te Mai 1903, saa-
lydende:

*Ophævet ved Lov
18. April 1909 Nr. 4 § 3
Nr. 5 § 36.*

9 Juni.
No. 4.

§ 1. Uden Tilladelse, meddelt af Kongen, kan for Efter- tiden fast Eiendom her i Riget ikke med fuld Retzvirkning erhver- ves af andre end norske eller, saalænge tilsvarende Bestemmelser gjælder i Sverige, svenske Statsborgere eller Korporationer, Stift- telser eller uansvarlige Selskaber, hvis Bestyrelse har sit Sæde i Norge eller Sverige og bestaar udelukkende af norske eller svenske Statsborgere. Det samme gjælder om Brugsret over Grund. *29/5 39*

Undtagelser fra denne Bestemmelse kan fastsættes af Kongen med Hensyn til Leie og andre Brugsrettigheder, som stiftes for en Tid af høist 10 Aar. *K.R. 9/1889 29/5 39*

§ 2. Den i Lov om Bergverksdriften af 14de Juli 1842 omhandlede Ret til Skjærping, Anmeldelse og Muting skal, forsaavidt betræffer Metaller og Ertsler paa anden Mands Grund, for Eftertiden udelukkende tilkomme norske Statsborgere, Korporationer, Stiftelser eller uansvarlige Selskaber, hvis Bestyrelse har sit Sæde i Norge og bestaar udelukkende af norske Statsborgere. For Erhvervelse paa anden Maade af Anvisninger eller Gruber, der ind- gaar under nævnte Bergverkslov, det være sig paa egen eller anden Mands Grund, gjælder Bestemmelsen i § 1, første Punktum, dog saaledes, at den samme Regel skal gjælde for svenske Statsborgere m. v. som for andre fremmede Landes Undersaatter.

Kongen kan meddele ogfaa andre end de i nærværende Para- grafs første Punktum nævnte Statsborgere m. v., som ved nærvæ- rende Lovs Ikrafttreden har erhvervet eller senere efter Tilladelse erhverver Anvisninger eller Gruber, som indgaar under Bergverks- loven, samme Ret som norske Statsborgere til at skjærpe, anmelde og mute eller paa anden Maade erhverve mutbare Anvisninger eller Gruber inden et eller flere bestemt angivne Felter.

§ 3. Svensk Statsborger, der fremtidig i Genhold til § 1, første Punktum erhverver fast Eiendom i Norge eller saadan Brugsret, som efter Paragrafen er ligestillet dermed, skal, hvis han ikke er bosat her, være forpligtet til paa det Sted, hvor Eiendoms- men ligger, at have en Fuldmægtig, som er bemyndiget til i hans Fravær at svare paa hans Begne for Domstolene og andre Om- bedsmyndigheder i Sager, som angaar Eiendommen eller Brugs- retten.

Det samme gjælder Korporationer, Stiftelser eller uansvarlige Selskaber, hvis Bestyrelser har sit Sæde i Sverige, og som erhver- ver saadan Eiendom eller Brugsret som oven nævnt.

Fuldmægtigens Navn og Bopæl bliver at tinglyse.

Tagttages ikke foranstaaende Bestemmelser, kan Underdomme- ren i det Distrikt, hvor Eiendommen ligger, paa Begjæring af nogen deri interesseret med bindende Virkning for vedkommende Eiendoms Eiere eller Brugere opnævne saadan Fuldmægtig.

De i nærværende Paragraf foreskrevne Bestemmelser skal ogfaa komme til Anvendelse, naar Ublænding, herunder ogfaa indbe-

fattet svensk Statsborger, ifølge Tilladelse, givet i Medhold af §§ 9 Juni-
1 og 2, her i Landet har erhvervet fast Eiendom eller Brugsret No. 4.
over saadan Eiendom.

§ 4. Foraauidt nogen Aftale maatte komme i Strid med
Bestemmelsen i §§ 1 og 2, kan den ikke forlanges fuldbyrdet, med-
mindre saadan Bevilling som i nævnte Paragrafer omhandlet senere
erholdes.

§ 5. Forlanges noget Dokument tinglyst angaaende en Er-
hvervelse, hvortil Udlænding ifølge §§ 1 og 2 behøver Bevilling,
og saadan ikke fremlægges, skal Retsskriveren, saafremt han finder
det tvilsomt, hvorvidt Erhvervelsen er i Overensstemmelse med de
nævnte Paragrafer, anmerke dette. Anmerkningen skal af Retsskri-
verens meddelelse Overøvrigheden.

§ 6. Er en mod §§ 1 og 2 stridende Retshandel fuldbyr-
det ved Tinglysning af Hjemmelsbrev, eller er Kjøberen eller Leie-
tageren indsat i Eiendommens Besiddelse eller Rettighedens Udøvelse,
skal Overøvrigheden fastsætte en Frist, inden hvilken Forholdet skal
bringes i lovlig Orden, saasom ved Erhvervelsen af den i nævnte
Paragrafer omhandlede Bevilling eller ved frivillig Omgjørelse af
Retshandelen eller ved Gjenstandens Salg til nogen, som er beret-
tiget til at erhverve samme. Fristen maa ikke sættes kortere end
seks Maaneder eller længere end tre Aar. Overøvrighedens Be-
stemmelse herom bliver at tinglyse.

§ 7. Oversiddes denne Frist, skal Eiendommen eller Brugs-
retten efter Overøvrighedens Befaling uden Forligsmægling eller
Varfæl sælges ved Tvangsauktion. Salget sker med bindende Virk-
ning for Eierens eller Besidderens, hans Hjemmelsmand, deres Kre-
ditorer og Konkursboer samt dem, der har Pant i Eiendommen.
Det foregaar for Eierens eller Besidderens Regning og saaledes,
at intet af den ved Auktionen udbragte Kjøbesum udbetales ham,
først hans Hjemmelsmand har erholdt det Bederlag, han har be-
tinget sig for Eiendommen eller Brugsretten. Bliver dette Beder-
lag ikke dækket fuldt ud, har han den personlige Tilfælde til sin
Skyldner i Behold.

§ 8. De i §§ 6 og 7 givne Forfrister kommer ogsaa til
Anvendelse, hvis uansvarlige Selstaber, der i Genhold til Bestem-
melsen i §§ 1 og 2 uden Bevilling har erhvervet fast Eiendom
eller Brugsret over Grund, senere undergaar saadanne Forandringer
med Hensyn til Bestyrelsens Sæde eller Bestyrelsesmedlemmer-
nes Statsborgerret, at de ikke længere opfylder de i §§ 1 og 2 i-
saa Henseende fastsatte Betingelser.

§ 9. Tilfalder Eiendom eller Brugsret ved Arv nogen,
som er uberettiget til at erhverve den, og Tilladelse efter §§ 1 og
2 paa Grund af særegne Forhold ikke kan erholdes, skal Forfris-
terne i §§ 6 og 7 ligeledes gjælde, forsaavidt de efter sin Natur
er anvendelige paa Tilfældet. Tilhører Eiendommen eller Brugs-

9 Juni. retten Kvinde, som har norsk eller svensk Statsborgerret eller efter
No. 4. §§ 1 og 2 har faaet Tilladelse til at erhverve Gjenstanden, for-
bliver den hendes Særeie, om hun gifter sig med nogen, som ikke
har saadan Statsborgerret og ikke har faaet saadan Tilladelse.

§ 10. Nærværende Lov, der straks træder i Kraft, bliver
uden Anvendelse paa Tilfælde, hvori dens Bestemmelser maatte
komme i Strid med bestaaende Traktat.

Lov om norsk Statsborgerret m. m. af 21de April 1888 §§
9—16 ophæves.

Thi have Vi antaget og bekræftet, ligesom Vi herved antage
og bekræfte denne Beslutning som Lov under Vor Haand og
Rigets Segl.

Givet paa Sofiero Slot den 9de Juni 1903.

Dscar.

(L. S.)

A. Dvnm.

A. Norby,
ft.

9 Juni.

No. 5.

Lov

angaaende Bosse- og Ladestedsrettigheder for Strand-
stedet Harstadjøen i Trondenes Herred,
Tromsø Amt.

Vi Dscar, af Guds Naade Konge til Norge og Sverige,
de Gothers og Venders,

Gjøre vitterligt: At Os er bleven forelagt det nu
forsamlede ordentlige Storthings Beslutning af 29de Mai d. A.
saalydende:

§ 1. Fra 1ste Januar 1904 skal Strandstedet Harstadjøen
med Harstadhavn i Trondenes Herred, Tromsø Amt, overgaa til
Bosse- og Ladested under Navn af „Harstad“ og samtidig i kom-
munal Henseende udskilles fra Trondenes Herred.

Det nye Ladesteds Grænser skal være følgende:

Mod Nord Gaarden Harstadhavns Grænse mod Gaarden
Samma, mod Syd fra Sjøen efter det retlinjede, mod Vest—Nord-
vest gaaende Skil mellem Siljestad og Klokkegaarden til Elvehaugen
og herfra i samme Retning opover til den nedenfor omhandlede
Vestgrænse, mod Øst Sjøen og mod Vest en Linje, trukket paral-
lelt med og i 500 Meters Afstand fra den gennem Strøget fø-
rende Hovedvei.

§ 2. Grænselinjen for omhandlede Strøg, som fra samme 9 Juni. Tid udgaar af Landets Matriful, uden at dette dog faar Indfly- No. 52. delse paa den Odal, som den 31te December 1903 maatte paahvile Jorden, skal nærmere bestemmes og beskrives samt ved lovlige Stifte- og Skjelstene udbijes ved en Aftedsforretning, som paa Statskassens Bekostning afholdes af Mænd, som Kongen dertil udnævner, saa betimelig, at den senest inden Udgangen af Maret 1903 kan af Kongen være stadfæstet.

§ 3. De Personer, som i Medhold af den gjældende Lovgivning ved denne Lovs Kundgjørelse har drevet Handel inden de i § 1 omhandlede Strækninger, skal være berettigede til at vedblive denne Næring ogsaa efter Stedets Overgang til Ladested. Dog har de for at nyde denne Ret inden 1ste Februar 1904 at melde sig for Magistraten, hvorhos de skal betale Kommuneskatter og overtage kommunale Ombud, som om de var Borgere af Byen.

Med Hensyn til Udsalg og Udskjænkning af Øl og Vin skal de af Trondenes Herreds Formænd og Repræsentanter desangaaende fattede Beslutninger være gjældende, indtil nye Bestemmelser maatte blive afgivne overensstemmende med gjældende Lov.

§ 4. De Personer, som den 30te September 1903 har Bopæl inden heromhandlede Strækninger, ansees fra 1ste Januar 1904 med Hensyn til Skattepligt som henhørende til den nye Ladestedskommune.

§ 5. De Personer, som den 31te December 1902 havde Bopæl inden de Strækninger, som skal henlægges under Ladestedet, og ikke derfra er udshyttet inden 1ste Januar 1904, skal fra denne Tid med Hensyn til Fattigforsørgelse, forsaavidt denne ikke paaligger nogen anden Kommune end Trondenes Herred, ansees som hjemstavnberettigede i Ladestedet, hvad enten de i Mellemtiden har nydt Understøttelse af Fattigvæsenet eller ikke. Ved Siden af denne Forordning skal dog de Lovbud, som tillægger Hustruen Mandens eller Manden Hustruens og Bornene Forældrenes Hjemstavn, bringes i Anvendelse, saafremt Manden, Hustruen eller Forældrene er i Live, naar heromhandlede Strøg overgaar til Ladested.

§ 6. Magistratens Forretninger i Ladestedet udføres saaledes, som af Kongen bliver fastsat. Forsaavidt der i denne Anledning bliver Spørgsmaal om Erstatning til nogen offentlig Tjenestemand, udredes den af Statskassen.

§ 7. Valg paa Repræsentanter for Ladestedet foretages i December Maaned 1903 med Herredets Lensmand og Formandskab som Valgmynd. Der vælges 20 Repræsentanter af og blandt de Indvaanere af de til Ladestedet i Genhold til denne Lovs § 1 henlagte Strækninger, som er indført i det nedenfor omhandlede Mandtal over de Stemmeberettigede.

De valgte Repræsentanter fungerer indtil 31te December 1904. Ved senere Valg forholles i Overensstemmelse med Lov

9 Juni. om Formandsfaber i Kjøbstæderne af 27de Juli 1896 med Til-
No. 5. lægslove.

§ 8. Stemmeberettigede ved det i foregaaende Paragrafs
1ste Led omhandlede Valg er de norske Borgere, som ved Mand-
tallets Afslutning i det sidste Aar har haft Bopæl inden de i
§ 1 omhandlede Strækninger og forøvrigt har de til Opnaaelse af
Stemmeret i § 2 i Lov om Formandsfaber i Kjøbstæderne af 27de
Juli 1896, jfr. Lov af 29de Mai 1901, fastsatte Betingelser.

§ 9. Mandtal over disse Stemmeberettigede istandbringes i
betimelig Tid før Valget af Herredets Lensmand og Formandsfab,
saavidt muligt under Jagttagelse af Forskrifterne i ovennævnte Lov
om Formandsfaber i Kjøbstæderne, dens § 3. Mandtallet bliver
gjældende for Valdestedet indtil 30te November 1904.

De nærmere Forskrifter, som maatte fornødiges angaaende
Valget, gives af Kongen eller den, han dertil bemyndiger.

§ 10. Ved Udfærdigelsen af senere Mandtal over de Stem-
meberettigede i Valdestedet skal Lovens almindelige Betingelser være
gjældende, dog saaledes, at Ophold inden de i § 1 omhandlede
Strækninger regnes lige med Ophold i Valdestedet.

§ 11. Valdestedets Havnedistrikt begrænses mod Sjøen i
i Nord og Øst af en ret Linje, trukket fra Stangenefet til Tronde-
nes Kirke.

Thi have Vi antaget og bekræftet, ligesom Vi herved antage
og bekræfte denne Beslutning som Lov under Vor Haand og
Rigets Segl.

Givet paa Sofiero Slot den 9de Juni 1903.

Dscar.

(L. S.)

A. Dv am.

A. Norb h,
tit.

9 Juni.
No. 6.

Lov

om Arbejderbrug og Boliglaan.

Vi Dscar, af Guds Raade Konge til Norge og Sverige,
de Gothers og Venders,

Gjøre vitteligt: At Os er bleven forelagt det nu for-
samlede ordentlige Storthings Beslutning af 30te Mai dette Aar,
saalydende:

Kapitel 1.

9 Juni.
No. 6.

Om den norske Arbejderbrug og Boligbank.

§ 1. Den norske Arbejderbrug og Boligbank har til Formaal at gjøre Udskaar

A. mod en Rente af ikke over $3\frac{1}{2}$ pCt. aarlig til Ubemidlede mod Kommunegaranti til Erhvervelse af saadanne Arbejderbrug, som omhandles i § 12, og til Herredskommuner til Indkjøb og Bebyggelse af Landeiendomme, som agtes udstykkede i saadanne Arbejderbrug;

B. mod en Rente af ikke over 4 pCt. aarlig til Ubemidlede mod Kommunegaranti til Opførelse, Iuldførelse eller Erhvervelse af egne Boliger og til Herreds- og Bykommuner samt, mod Kommunegaranti, til Byggelseskaber til Istandbringelse af Boliger for Ubemidlede.

Staten tilsvaerer de Tab, Banken maatte lide ved Misligholdelse af Bankens Udskaar fra Laantageres og Garantisters Side.

§ 2. Banken har et Grundfond, som dannes af Statsmidler paa den Maade og med det Beløb, som Stortinget bestemmer. Grundfondets til enhver Tid disponible Kapital gjøres frugtbringende saaledes og med saadan Sikkerhed, som Bankens Styre med Finansdepartementets Godkendelse bestemmer. Dets Renteindtægt indbetales aarlig i Statskassen, som aarlig vil have at udrede de med Bankens Virksomhed forbundne Administrationsudgifter samt tilskyde det fornødne Beløb til Udgjæving af Forskjellen mellem Bankens Renteudgifter og de ved Udskaar i Genhold til § 1 fremkomne Renteindtægter.

§ 3. Staten garanterer de af Banken optagne Laan. For saavidt Banken ikke paa anden Maade tilveiebringer sine Laanemidler, kan den udstede Shendehaverobligationer, som skal lyde paa Guldfronemynt og garanteres af Staten, idet de forsynes med Finansdepartementets Garantipaategning. Deres Rentefod bestemmes af Bankens Styre. Det samlede Beløb af Bankens Laanemidler maa ikke overstige det seksdobbelte af Grundfondets Beløb.

§ 4. De Bankobligationer, som samtidigt udstedes, danner en Serie. Seriens Tilbagebetalingsstid, som fastsættes ved Seriens Udstedelse, maa ikke være kortere end 30 og ikke længere end 80 Aar. Tilbagebetalingen foregaar i halvaarlige Terminer paa den Maade, at den i Tilbagebetalingsplanen fastsatte Andel, som stiger saaledes, at Renter og Afdrag tilsammen ved hver Termin udgjør omtrent det samme Beløb, enten udtages ved Lodtrækning og indfries efter Opfigelse med 6 Maaneders Varjel eller opkjøbes, forsaavidt dertil efter Laanekontrakten er Afgang. Banken har derhos i ethvert Tilfælde Ret til ved hvilken som helst Termin efter 6 Maaneders Varjel at betale større Afdrag eller helt at indfri Serien. Dog kan Direktionen fraskrive Banken for en Tid af indtil 10 Aar Retten til ekstraordinært at opfige nogen af Seriens Obligationer.

9 Juni.
No. 6.

§ 5. Den i § 4 omhandlede Lodtrækning skal foretages saa betimelig, at Opsigelsen kan ske til hvert Aars 1ste Januar og 1ste Juli. Lodtrækningen foregaar i Kristiania i Overvær af Notarius publicus. Opsigelsen foregaar derved, at Udsalbet af Lodtrækningen bekyndtgjøres i „Norss Kundgjørelsestidende“ samt i de andre offentlige Blade, som af Finansdepartementet bestemmes. Ihændehabererne eller Eierne af de Obligationer, som udtrækkes, har mod at faa Kapitalen udbetalt at tilbagelevere Obligationerne tilligemed Rentekupons for de tilbagestaaende Renteterminer. Efter Betalingsterminen godtgøres ingen Renter, og dersom Ihændehabererne af forfaldne Obligationer ikke ved Forfaldstid melder sig til Modtagelse af Kapitalen, bliver denne henstaaende som Depositum hos Banken for deres Regning og Risiko.

§ 6. Udbetaling af Renter og Indfrielse af Bankens Obligationer foregaar foruden ved Banken endvidere ved Norges Banks Afdelinger samt hos de af Rigets Oppebørselsbetjente og ved det eller de Handelshuse eller Pengeinstituter i Udlandet, som bestemmes af Finansdepartementet efter Bestyrelsens Forslag.

§ 7. De efter § 1 bevilgede Ublaar, som af Banken udbetales i rede Penge med sine fulde paalydende Beløb, afdrages i halvaarlige Terminer, saaledes at Renter og Afdrag tilsammen ved hver Termin udgjør omtrent det samme Beløb. De efter § 1 A bevilgede Laan er afdragsfri de første 5 Aar og tilbagebetales i de paafølgende 42 Aar som foran nævnt. De efter § 1 B bevilgede Laan er afdragsfri de første 2 Aar og tilbagebetales paa samme Maade i de paafølgende 28 Aar. Dog kan Skyldneren indbetale større Afdrag end fastsat eller paa én Gang indfri sin Gjæld.

§ 8. Hvis skyldige Renter og Afdrag ikke i rette Tid betales, kan deraf beregnes indtil 5 pCt. i aarlig Rente fra Forfaldsdag, indtil Betaling sker. I Mangel af Betaling til bestemt Tid af Renter og Afdrag af Laan mod Pant i fast Eiendom er det hele Restlaan forfaldent til Betaling, og Banken har Afgang til efter 6 Ugers forud givet Varsel i „Norss Kundgjørelsestidende“ og paafølgende Kundgjørelse overensstemmende med Lovgivningen om Tvangsauktioner at lade Pantet bortselge ved offentlig Auktion uden foregaaende Indfaldelse til Forligelseskommissionen, Søgmaal og Dom, hvorhos det skal staa Banken frit for at gjøre Udlæg i Skyldnerens Bøsøre paa samme Maade, som om der for det skyldige Beløb havde forfaldent Kommissionsforlig. Samme Afgang til Tilsættelse har Banken ogsaa i andre Tilfælde af Misligholdelse af Laanene, dog saaledes, at disse i saa Fald først opsiges med 6 Ugers Varsel.

I Tilfælde af Misligholdelse af Laan, som tilstaaes uden Pant i fast Eiendom, har Banken Afgang til at opsiges Restlaanet til Indbetaling med 3 Maaneders Varsel.

Intet ifølge § 1 tilstaaet Laan maa paa Grund af Mislig- 9 Juni.
holdelse inddrives og intet Pant realiseres, forinden vedkommende No. 6.
Garantist er underrettede.

§ 9. Naar Tvangsauktion, hvorunder indbefattes Konkursauktion, forlanges over fast Eiendom, skal Auktionsforvalteren undersøge, om den er pantfæt til Arbejderbrug og Boligbanken, og derom afgive Bevidnelse i Auktionsforretningen. I Tilfælde skal han om Auktionens Berammelse gjøre Indberetning til Banken saa betimelig, at den og vedkommende Garantist kan lade møde ved Auktionen. Attest af Pantebøgerne, som af Auktionsforvaltere forlanges angaaende, hvorvidt Banken har Panteret i faste Eiendomme, meddeles uden Betaling.

§ 10. Den norske Arbejderbrug og Boligbank bestyres, indtil anderledes ved Lov bestemmes, af Kongeriget Norges Hypotekbank's Direktion med saadan Fordeling af Forretningerne mellem denne Bank's Hovedsæde og dens Kontorer, som bestemmes af Kongen, der tillige iøvrigt udfærdiger de nærmere reglementariske Forskrifter for Bankens Virksomhed.

Bankens Lønningsregulativ fastsættes af Stortinget.

§ 11. Bankens Styre har at varetage saavel Garantisternes som Bankens Løb. Det indsender hjerdingssaarsvis til Finansdepartementet et Uddrag af Bankens Regnskaber samt ved hvert Aars Udgang Beretning om Bankens Virksomhed tilligemed Opgave over hver enkelt Kommunes Laane- og Garantiansvar efter § 1. Denne Beretning bliver at forelægge Kongen og at tilstille hvert Aars Storting. Halvaarlig offentliggjøres ved Trykken en Oversigt over Bankens Status.

Finansdepartementet fører paa Statens Vegne Tilsyn med Bankens Virksomhed og anordner den fornødne Revision af Bankens Forretningsførsel.

Kapitel 2.

Om Laan til Ubemidlede til Dyprettelse af Arbejderbrug.

§ 12. Udgang til at erholde Laan til Erhvervelse af Arbejderbrug efter denne Lov er betinget af, at vedkommende Ansøger er en ubemidlet norsk Borger — Mand eller Kvinde —, at han af den i § 14 omhandlede Arbejdskomite erklæres fittet til at eie, drive og vedligeholde Arbejderbruget som Jordbrug, samt at han ikke forud eier saa megen Jord, at denne tillagt Arbejderbruget overskrider den nedenfor satte Grænse for et Arbejderbrugs dyrkede Areal samt Laaneverdi.

Som Ubemidlet anses den, som tiltrænger et væsentligt Tilskud for at kunne erhverve et Arbejderbrug efter denne Lov og efter den i § 14 omhandlede Arbejdskomites Skjon ikke eier en Formue af over Kr. 1 500,00.

9 Juni. De Eiendomme (Arbejderbrug), til hvis Anskaffelse Laan kan
 No. 6. tilstaaes efter nærværende Lovs Kap. 2 og 3, maa være særskilt
 styldsatte Jordeiendomme, som indeholder mindst 50 Ar opdyrket eller
 dyrkbar og ikke over 200 Ar opdyrket Jord, hvorhos deres Laane-
 værdi, fastsat paa den Maade som nedenfor bestemt, ikke maa udgjøre
 over Kr. 3 000,00, deraf ikke over Kr. 2 000,00 for Jorden alene.

Laan paa Jord, som er dyrkbar, men væsentlig uopdyrket,
 bør inden samme Kommune gives Fortrinnet fremfor Laan paa
 Jord, som væsentlig er opdyrket.

§ 13. Foruden Kommunegaranti skal der for de i nærværende
 Kapitel omhandlede Laan gives Banken Panteret i Arbejderbruget
 med Huse og sammes Assurancefum.

§ 14. I ethvert Herred skal nedlægges en Arbejdskomite,
 bestaaende af en Formand og iøvrigt af mindst to og højest seks
 Medlemmer, som af Herredsstyret vælges blandt Herredets ved de
 kommunale Valg stemmeberettigede Indvaanere under Jagttagelse af,
 at saavel Arbejdere som Gaardbrugere faar Sæde i Komiteen.
 Mindst ét af Komiteens Medlemmer bør være bygningstyndigt.
 Medlemmernes Funktionstid er 3 Aar. Samtidig med deres Valg
 bliver Baramænd at vælge af Herredsstyret efter de ovenanførte
 Regler.

Instruks for Arbejdskomiteen udfærdiges af Herredsstyret med
 Approbation af Arbejderbrug- og Boligbankens Styre.

§ 15. Arbejdskomiteens Formand har foruden sine øvrige
 Pligter efter denne Lov at yde Laansøgerne Veiledning ved Laanenes
 Ordning. Han bør endvidere bistaa Ubemidlede med at fremkalde
 rimelige Tilbud af Jord, som er skikket til Arbejderbrug, og om
 hvis Salg der kan blive Spørgsmaal. Findes i Kommunen saadan
 Jord, tilhørende det Offentlige, bør han forhandle om dens Over-
 dragelse til Ubemidlede eller til Kommunen for at anvendes overens-
 stemmende med denne Lov, naar saadant ønskes af nogen Ubemidlet
 med de for Laantagere foreskrevne Egenstaber.

§ 16. Den, som ønsker Laan af den nævnte Arbejderbrug-
 og Boligbank til Erhvervelse af et Arbejderbrug, indsender sit til
 Banken stiledede Laaneandragende til Arbejdskomiteens Formand, led-
 saget af en saavidt muligt udtømmende Beskrivelse af Bruget med
 Huse og med Dplysninger om Kjøbesum og øvrige Kjøbebetinger.
 Andragende og Beskrivelse sker efter et af Bankens Styre affattet
 Skema. Hvis der ogsaa ansøges om Laan til Opførelse af nye
 eller Udbedring af ældre Bygninger, ledsages Andragendet tillige
 af Plan for Opførelsen eller Udbedringen med Omkostningsoverslag.

§ 17. Arbejdskomiteen sammentræder derpaa og afgiver
 Udtalelse om, hvorvidt vedkommende Ansøger er i Besiddelse af de
 i § 12 fastsatte Egenstaber, saaledes at han bør erholde Laan til
 et saadant Brugs Erhvervelse.

Besvares disse Spørgsmaal af Komiteens Flertal bekræftende 9 Juni.
— hvorunder Formandens Stemme i Tilfælde af Stemmeligbed No. 6.
gjør Udslaget —, besvares og taksæres derefter Bruget af tre af
Arbeidskomiteens Medlemmer, hvoriblandt Formanden og mindst én
bygningssyndig.

Taksten foregaar i Genhold til et af Bankens Styre udsærdiget
Skema, hvorved iagttages, at Bruget værdsættes efter, hvad det
kan antages at være værd i Handel og Wandel, og med særskilt
Værdsættelse af Jorden og af paaastaaende Huse (Brugets Takstsum).
Er Opførelse af nye eller Udbedring af ældre Bygninger nødvendig,
og der ogsaa ansøges om Laan hertil, fastsætter Takstmændene
Planen for saadant Byggearbejde og anslaar sammes Kostende
(Byggetakstsum). Disse Takstsummer udgjør tilsammen Arbeider-
brugets Laaneværdi.

Bed Fastsættelsen af Byggeplanen iagttages, at Bebyggelsen
ikke maa være beregnet til mere end én Familie.

Samtidig med Takstforretningen affatter Takstmændene Erklæring
om Brugets Skikkethed som Arbeiderbrug.

§ 18. Arbeidskomiteens Formand sender derefter Laane-
andragendet til Herredsstyret, ledsaget af Arbeidskomiteens i § 17
omhandlede Udtalelser samt af Takstforretningen. Herredsstyret
fatter derpaa sin Beslutning om, hvorvidt Kommunen overfor Banken
vil garantere og i Tilfælde for hvor stort Laanebeløb, samt hvorvidt
den opstiller som Betingelse for Garantien Overtagelse, at der af
Banken for Laanet skal kræves 1ste Prioritets Pantefikserhed eller
i andet Fald efter hvilke foranstaaende Hestelser.

§ 19. Har Herredsstyret besluttet, at Kommunen garanterer
det ansøgte Laan for det hele eller for en Del, og Laansøgeren i
sidste Tilfælde erklærer, at han ønsker Laanet tilstaaet ogsaa efter
den foretagne Nedsættelse, indsender Arbeidskomiteens Formand til
Arbeiderbrug- og Boligbanken Laaneandragendet tilligemed Arbeids-
komiteens Udtalelser, Takstforretningen og Herredsstyrets Garanti-
beslutning.

§ 20. Laanene kan tilstaaes med indtil $\frac{9}{10}$ af Arbeider-
brugets Laaneværdi (§ 17). Dog maa Laanet ikke udgjøre mere
end $\frac{9}{10}$ af den virkelige Kjøbesum, i Tilfælde tillagt den fastsatte
Byggetakstsum.

§ 21. Mod Laantagerens behørig tinglæste Pantobligation
udbetaler Banken Laanesummen til Kommunekassereren eller en
anden af Herredsstyret opnævnt Mand, som udbetaler Beløbet til
Laansøgeren. Den Del af Laanet, som maatte være bevilget til
Byggearbejder, udbetales dog først af Kassereren, efterhvert som
Arbeidet skrider frem, under Kontrol af Arbeidskomiteens Formand
og efter dennes Anvisning.

§ 22. Naar et Arbeiderbrug agtes udfikst fra en Eiendom,
hvorpaa der hviler Pantegjæld eller en fast aarlig Afgift, skal

9 Juni No. 6. Arbeidskomiteens Formand, naar Laansøgeren saa ønske, bistaa ham med at søge opnaaet, at saadan Panteret eller Afgiftsret i Arbeiderbruget frafalder.

§ 23. Saalænge Arbeiderbrugets Gjæld til Banken ikke i sin Helhed er indfriet, pligter Bøugets Eier at drive dette som Jordbrug paa forsvaerlig Maade, at vedligeholde Huse og Gjaerder og at holde Husene brandforsikrede for deres fulde Værdi i en af Bankens Styre godkjendt Brandforsikringsindretning, ligesom han ikke uden Samtykke af Herredsstyret og Bankens Styre kan bortleie nogen Del af Arbeiderbruget eller opføre noget Leiehus paa samme. Arbeidskomiteens Formand fører Kontrol hermed, idet han mindst én Gang aarlig pligter at besigtige de heromhandlede Arbeiderbrug. Misligholder Eieren nogen af disse sine Forpligtelser, indberetter Formanden nopholdelig dette til Herredsstyret og Bankens Styre. Dette kan da efter Bestemmelserne i § 8 inddrage Laanet, hvad der i Tilfælde af saadan Misligholdelse altid skal ske, naar det forlanges af Herredsstyret.

Overrager Eieren, før Gjælden til Banken i sin Helhed er indfriet, uden Samtykke af Herredsstyret og Bankens Styre Bruget til andre, bliver dette ligeledes af Arbeidskomiteens Formand uopholdelig at indberette til Herredsstyret og Bankens Styre, hvilket sidste afgjør, om Laanet paa Grund heraf bliver at inddrage overensstemmende med § 8. Inddragelse af Laanet skal i saadant Tilfælde ske, hvis Herredsstyret derom fremsætter Forlangende; dog kan Laanet ikke paa Grund af Overdragelsen inddrages, naar den nye Eier af Arbeidskomiteen erklæres stiftet til at drive og vedligeholde Arbeiderbruget som Jordbrug og iøvrigt har de i § 12 foreskrevne Egenstaber eller er Afhænderens Barn eller Barnebarn.

Sælges Eiendommen ved Tvangsauktion, foranstaltet af Banken eller nogen anden Forbringshaver, til nogen, som har de for Laantagere foreskrevne Egenstaber (§ 12), bliver Laanet, saafremt Herredsstyret samtykker, at oversføre paa denne. Hvor Omstændighederne gjør det særlig ønskeligt, skal det, hvis Herredsstyret samtykker, dog ogsaa tillades, at Laanet for Resten af Afdragstiden eller en Del af denne overtages af en Kjøber, som ikke har de for Laantagere foreskrevne Egenstaber. Meddeles ikke Herredsstyrets Samtykke i Genhold til ovenstaaende, bliver Laanet at indbetale.

Kapitel 3.

Om Laan til Kommuner til Oprettelse af Arbeiderbrug.

§ 24. Agter et Herredsstyre for Kommunens Regning at indkøbe nogen Eiendom til Udstykning i Arbeiderbrug, skal den i § 14 omhandlede Arbeidskomite ved Formanden og mindst et af dens øvrige Medlemmer befare den Del af angjældende Eiendom, som tænkes udstykket, og efter et af den norske Arbeiderbrug og

Bolighbanks Styre udsærdiget Skema beskrive samme, affatte Rids 9 Juni.
 over dens Deling i Arbejderbrug, foreslaa disses Laaneværdi ved No. 6.
 Angivelse paa saadan Maade som i § 17 bestemt af Brugets Takst-
 sum og Byggetakstsum for hvert Arbejderbrug, hvori Eiendommen
 foreslaaes delt, samt foreslaa Fordelingen af den paa denne Del af
 Eiendommen faldende Kjøbesum paa hvert af disse Brug. Den
 samlede Komite behandler derefter Forslaget og fastsætter Laane-
 værdien, hvorefter Komiteen oversender Sagen til Herredsstyret,
 ledsaget af sin Udtalelse, om og paa hvilke Betingelser Eiendommen
 bør indkøbes.

§ 25. Naar Herredsstyret har besluttet en Eiendoms Ind-
 kjøb og Inddeling i Arbejderbrug samt Kjøbesummens Fordeling
 paa hvert af disse, og Skyldsatning af ethvert af Arbejderbrugene
 har fundet Sted, kan den norske Arbejderbrug- og Bolighbank paa
 Herredsstyrets Andragende, som ledsages af Plan for Laanebeløbets
 Anvendelse og af Arbeidskomiteens Erklæring, bevilge Herredet til
 Eiendommens Indkjøb og Bebyggelse et Laan, hvis Størrelse be-
 stemmes efter Reglerne i § 20.

§ 26. De Arbejderbrug, hvori de af en Kommune efter
 denne Lov erhvervede Eiendomme udstykkes, skal af Kommunen over-
 drages Ubemidlede med de i § 12 foreskrevne Egenstaber til Eiendom.

Kommunen selv kan bebygge Arbejderbrugene overensstemmende
 med den til Grund for Laanet liggende Værdisættelse af opførendes
 Huse og hertil anvende den tilsvarende Del af sit Laan.

§ 27. Ønsker en Ubemidlet med de i § 12 foreskrevne
 Egenstaber at erhverve noget af Kommunens Arbejderbrug til
 Eiendom, sender han Ansøgning herom samt om Laan af Kommunen
 til Eiendommens Erhvervelse og i Tilfælde til dens Bebyggelse til
 Arbeidskomiteen, som behandler Andragendet og med sin Udtalelse
 oversender det til Herredsstyret til Afgjørelse. Indvilges Andragendet,
 skal Kommunen ikke beregne større Salgssum for angjældende Arbejder-
 brug, end der af den af Kommunen erlagte Kjøbesum og eventuelt
 af Takstiværdien af Kommunens Byggearbejder falder paa Brugst.
 Laanet tilstaaes efter Bestemmelserne i § 20 og udbetales efter
 Regler, som gives af vedkommende Herredsstyre.

§ 28. Det ifølge foregaaende Paragraf af Kommunen til-
 staaede Laan forrentes og afdrages saaledes som i § 1, 1ste Led
 og i § 7 bestemt; dog kan Herredsstyret fastsætte, at den halvårlige
 Udelse skal indbetales 3 Maanedes før Halvaarsterminens Udgang.

Ønsker Laantageren nogen Gang at betale større Afdrag, har
 han Udgang hertil.

For Laanet skal der gives Kommunen Pantobligation i Arbejder-
 bruget med Huse og sammes Assurance. Denne Pantobligation
 kan Kommunen transportere til Banken, som derved indtræder som
 Laangiver overfor vedkommende Arbejderbrugs Eier under saadan

9 Juni. Garanti af Kommunen som for de i Genhold til Kap. 2 bevilgede No. 6. Laan bestemt.

Forlanges Tvangsauktion over noget Arbejderbrug, hvorpaa hviler Pant til en Kommune, skal Auktionsforvalteren straks underrette vedkommende Herredsstyre herom.

§ 29. Saalænge den paa Arbejderbruget hvilende Pantegjæld ikke i sin Helhed er indfriet, kommer de i § 23 indeholdte Bestemmelser til Anvendelse.

Dog bliver ved de Arbejderbrug, hvori Kommunen i Genhold til § 28 har Pantobligation, som den ikke har transporteret til Banken, Misligholdelser alene at anmelde til Herredsstyret. Finder dette, at Laantageren misligholder nogen af sine heromhandlede Forpligtelser, kan Laanet i sin Helhed opsiges med 12 Ugers Varjel, og i Mangel af Betaling kan Herredsstyret efter Kundgjørelse overensstemmende med Lovgivningen om Tvangsauktioner uden forudgaaende Forligsmægling, Søgemaal og Dom ved offentlig Auktion lade Arbejderbruget med pantsatte Huse bortfælge. Erlægges ikke skyldig Rente og Afdrag til fastsat Tid, har Herredsstyret samme Udgang til Tyldestgjørelse, dog saaledes, at Varjlet i dette Tilfælde nedfattes til 6 Uger.

§ 30. Er de en Kommune i Genhold til § 25 tilstaaede Laanebeløb ikke inden to Aar anvendt til Indkjøb og Bebyggelse af Eiendomme til Udstykning i Arbejderbrug, bliver Laanebeløbene at tilbagebetale Banken. Har en Kommune indkjøbt og udstykket en Eiendom i Arbejderbrug, men samtlige Parceller ikke inden ovennævnte Frist er solgt til Ubemidlede med de i § 12 foreskrevne Egenstaber, bliver ligeledes den Del af Laanet, som er bestemt at skulle falde paa de usolgte Parceller, Byggetakstsummen heri medregnet, at tilbagebetale Banken, medmindre Bankens Styre i særegne Tilfælde indrømmer længere Frist. Modtager Kommunen af sine Laantagere ekstraordinære Afdrag, indbetales disse til Banken.

§ 31. Ved hvert Aars Udgang afgiver Herredsstyret efter Arbejdskomiteens Indstilling og efter et af Arbejderbrug- og Boligbankens Styre ndarbejdet Skema Beretning til Banken om det forløbne Aars Laanbevirkomhed.

Kapitel 4.

Om Laan til Ubemidlede til Opførelse, Fuldførelse eller Erhvervelse af Boliger.

§ 32. Udgang til at erholde Boliglaan efter denne Lov tilkommer ubemidlede norske Borgere, Mænd og Kvinder. Som Ubemidlet anses den, som tiltrænger et væsentlig Tilskud for at kunne erhverve en Bolig efter denne Lov og efter den i § 34 omhandlede Arbejdskomites Skøn ikke eier en Formue af over Kr.

2 000,00 i Byerne og bymæssig bebyggede Strøg i Bygderne og Kr. 1 500,00 i Bygderne iøvrigt. 9 Juni.
No. 6.

Tilstaaelse af Boliglaan er betinget af, at Bygningerne er beregnede til høist to Familier, at den ved Laaneværdiens Fastsættelse medregnede Tomt ikke udgjør over 50 Ar, og at den efter § 35 ansatte Værdi, uden Fradrag af kapitaliseret Leieafgift af Tomten, ikke udgjør i Byerne og bymæssig bebyggede Strøg i Bygderne over Kr. 5 000,00 og i Bygderne iøvrigt over Kr. 3 000,00, og saaledes, at den takserede Tomt, ligeledes uden Fradrag af kapitaliseret Leieafgift, ikke har større Værdi end Kr. 1 500,00 i Byerne og bymæssig bebyggede Strøg i Bygderne og Kr. 1 000,00 i Bygderne iøvrigt. Bankens Styre afgjør, hvorvidt et Strøg i en Bygd skal ansees som bymæssig bebygget efter foranstaaende Bestemmelse.

§ Bygderne skal Tomten, hvis den er Laantagerens Eiendom, særskilt styldsjættes. § alle Tilfælde skal Tomtens Grænser være tydelig afmærkede.

Laan til Boliger paa leiet Grund kan kun tilstaaes, hvis Leietiden er fastsat saaledes, at den ikke udløber eller uden Bankens og den garanterende Kommunes Samtykke kan udløbe i den for Laanet fastsatte Tilbagebetalingstid.

§ 33. Foruden Kommunegaranti skal der som Sikkerhed gives Banken Panteret i vedkommende Eiendom med Huse og sammes Assurancefum.

§ 34. I enhver Kommune har Kommunestyret at vælge en Arbejdskomite overensstemmende med de i § 14 fastsatte Regler, dog saaledes, at i Byerne Bestemmelsen om Gaardbrugers Repræsentation i Komiteen ikke kommer til Anvendelse. I et Hoved kan efter Herredsstyrets Beslutning den i § 14 omhandlede Komite forrette som Arbejdskomite for Boliglaan til Ubemidlede efter denne Lov.

Instruks for Arbejdskomiteen udsærdiges af Kommunestyret med Approbation af Bankens Styre.

§ 35. Naar en Ubemidlet ønsker Laan til Opførelse, Erhvervelse eller Fuldførelse af egen Bolig, indsender han til Arbejdskomiteens Formand sit til Arbejderbrug og Boligbanken stilede Laaneandragende efter et af Bankens Styre udsærdiget Skema. Ansøges Laanet til Opførelse eller Fuldførelse af Hus, skal Ansøgningen ledsages af Plan for Byggearbejdet med Omkostningsoverslag. Eiendommen besaeres og takseres derefter af tre af Arbejdskomiteens Medlemmer saaledes som i § 17 bestemt. Taksmændene gennemgaar tillige Planen for Byggearbejdet og takserer dette i Henhold til den godkjendte Plan. Disse Takstsummer, med Fradrag for leiede Tomters Vedkommende af den aarlige Leieafgifts 25-dobbelte Beløb udgjør Laaneværdien.

§ 36. Arbejdskomiteen oversender Laaneandragendet tillige med Takstforretningen til Kommunestyret, ledsaget af Komiteens Ud-

9 Juni. No. 6. talelse om, hvorvidt og med hvilket Beløb det ansøgte Laan bør garanteres af Kommunen. Kommunestyret fatter derefter sin Beslutning om, for hvor stort Laanebeløb Kommunen vil garantere overfor Banken, samt hvorvidt den opstiller som Betingelse for Garantens Overtagelse, at der af Banken for Laanet skal kræves 1ste Prioritets Pantestikkerhed eller i andet Fald efter hvilke foranstaaende Hestelser. Intet Laan maa udgjøre mere end $\frac{9}{10}$ af Laaneværdien og heller ikke mere end $\frac{9}{10}$ af den virkelige Kjøbesum, i Tilfælde tillagt den efter § 35 fastsatte Byggetaksifum, ligesom intet Laan maa udgjøre et større Beløb end Kr. 2 500,00 i Byerne og bymæssig bebyggede Strøg i Bygderne og Kr. 2 000,00 i Bygderne iøvrigt.

§ 37. Har Kommunestyret besluttet, at Kommunen garanterer det ansøgte Laan enten for det hele eller for en Del, og Laansøgeren i sidste Tilfælde erklærer, at han ønsker Laanet ogsaa efter den foretagende Nedsættelse, indsender Arbejdskomiteens Formand til Arbejderbrug- og Boligbanken Laaneandragendet tilligemed Arbejdskomiteens Udtalelse, Taksiforretningen og Kommunestyrets Garantibeslutning.

Mod Laantagerens behørig tinglæste Pantobligation udbetaler Banken det bevilgede Laan til Kommunekassereren eller en anden af Kommunestyret opnævnt Mand, som udbetaler Laanet til Laantageren efter Anvisning af Arbejdskomiteens Formand.

De nærmere Regler angaaende Laanenes Udbetaling gives af Kommunestyret.

§ 38. Saalænge Laanet til Banken ikke i sin Helhed er indfriet, pligter Laantageren at vedligeholde de pantsatte Huse og at holde dem brandforsikrede for deres fulde Værdi i en af Bankens Styre godkendt Brandforsikringsindretning samt at behandle forsvarelig den til Husene hørende Jord med Tilbehør. Tilsynet hermed føres af Arbejdskomiteens Formand. Finder denne, at Laantageren ikke opfylder disse Forpligtelser, anmelder han det for Kommunestyret og Bankens Styre. Dette kan da efter Bestemmelserne i § 8 inddrage Laanet, hvad der i Tilfælde af saadan Misligholdelse altid skal ske, naar det forlanges af Kommunestyret.

Kapitel 5.

Om Laan til Byggeelskaber og Kommuner til Opførelse af Boliger for Ubemidlede.

§ 39. Byggeelskaber med det Formaal at skaffe Ubemidlede egne Hjem, og hvis Statutter samt Planer for saadanne Bygningers Opførelse, Afhændelse eller Bortleie er godkendt af Kongen, kan mod Kommunegaranti erholde Laan af Banken til Opførelse af Bygninger i saadant Viemed. Ligesaa kan en Kommune erholde Laan af Banken til selv at opføre saadanne Boliger efter ligeledes

af Kongen godkjendte Planer for Bygningernes Opførelse og Af- 9 Juni.
hændelse eller Bortleie. Angaaende Boligernes Størrelse, Takst- No. 6.
værdi og Tomteareal gjælder, hvad i § 32 er bestemt. Boligerne
kan alene overdrages eller bortleies til Personer med de i § 32
forefrevne Egenstaber.

Om de heromhandlede Laans Anvendelse og om Dispositionen
af de ved Hjælp af disse Laan opførte Boliger afgiver Kommunen
aarlige særskilt Indberetning til Bankens Styre efter nærmere Regler,
som fastsættes af Kongen.

Kapitel 6.

Almindelige Bestemmelser.

§ 40. Gaar Arbejderbrug ved Dødsfald over til nogen anden
end gjenlevende Egtfælle eller en Arving, som af Arbejdskomiteen
erklæres stiftet til Brugets Overtagelse, kan Garantien for et Bruget
i Henhold til denne Lovs Kap. 2 eller 3 paahvilende Laan af
vedkommende Kommune tilbagefaldes eller Laanet af Banken op-
siges med 6 Maaneders Varsel og i Mangel af Betaling inddrives
overensstemmende med Bestemmelserne i §§ 8 og 29.

Samme Regel skal gjælde, hvis Bruget indløses ved Dødel.

§ 41. Til et Arbejderbrug, hvortil Laan efter denne Lov
en Gang er tilstaaet, kan nyt saadant Laan ikke gives. Dog kan,
naar gjenlevende Egtfælle eller en Arving ved Eierens Dødsfald
overtager Bruget, Tillægslaane overensstemmende med Laanereglerne
i denne Lovs Kap. 2 og 3 gives til hel eller delvis Indfrielse af
Udløsningssummen for Bruget. Ligeledes kan lignende Tillægslaane
gives for den Værdiforøgelse, som et Arbejderbrug har opnaaet ved
Opdyrkning af dets udyrkede Jord, naar saadan Opdyrkning er
støttet uden Bidrag af offentlige Midler.

§ 42. Godtgjørelse for Takstforretninger efter denne Lov
maa ikke overstige 9 Kroner for hver Forretning. Den fastsættes
indenfor denne Grænse i et af den norske Arbejderbrugs- og Bolig-
banks Styre udfærdiget Regulativ og betales af vedkommende
Laansøger.

Den Formanden i Arbejdskomiteen tilkommende Godtgjørelse
for hans Arbejde efter nærværende Lov fastsættes af vedkommende
Kommunestyre og udredes af Kommunen.

§ 43. For de til Arbejderbrugs og Boligers første Er-
hvervelse m. v. efter denne Lov nødvendige Skylbsætninger, Over-
dragelser og Pantfættelser erlægges ingen Sportler, Stempelafgift
eller Tinglæsningsgebyr til Statskassen.

En Kommunes Omkostninger ved de til Arbejderbrugs Op-
rettelse efter denne Lovs Kap. 3 nødvendige Skuldbelinger refun-
deres af vedkommende Laantager for de Brugs Vedkommende, som
af Ubemidlede erhverves til Eiendom. Sine Udgifter ved Laane-

9 Juni. midlernes Forvaltning og Aaanees Ordning maa Banken eller
No. 6. Kommunen iøvrigt ikke søge refunderet af Aantagerne.

§ 44. Enhver laaneberettiget efter denne Lov kan hos Arbeidskomiteens Formand erholde et Eksemplar af Loven samt af de i Henhold til samme udfærdigede Skemaer, Forskrifter og Instrukser.

§ 45. En Herredskommune kan overtage Ansvar for Laan efter denne Lov for et Beløb, som samtidig ikke maa overskride Kr. 150 000,00, og saaledes, at Ansvaret indenfor denne Begrænsning ikke maa omfatte over Kr. 100 000,00 for Laan efter § 1 A og ikke over Kr. 100 000,00 efter § 1 B. En Bykommune kan overtage Ansvar for Laan efter Kap. 4 eller Kap. 5 eller efter begge disse Kapitler tilsammen for et Beløb, som samtidig ikke maa overskride Kr. 100 000,00, dog saaledes, at større Bykommuner med Kongens Samtykke kan overtage Ansvar for højere Beløb.

§ ovennævnte Beløb fragaar, hvad vedkommende Kommuner til enhver Tid endnu maatte have laant af „Fjordindkjøbsfondet“ eller „Huslaanefondet“.

§ 46. Denne Lov træder i Kraft den 1ste Oktober 1903. Thi have Vi antaget og bekræftet, ligesom Vi herved antage og bekræfte denne Beslutning som Lov under Vor Haand og Rigets Segl.

Givet paa Sofiero Slot den 9de Juni 1903.

Dscar.

(L.S.)

A. Dnam.

A. Norby,
ft.

Lov

9 Juni.
No. 7.

om Statskontrol med Skibes Sjødugtighed m. v.

Vi Dscar, af Guds Naade Konge til Norge og Sverige, de Gothers og Venders.

Sjøre bitterligt: At Os er bleven forelagt det nu forsamlende ordentlige Storthings Beslutning af 2den Juni d. A. saalydende:

Almindelige Bestemmelser.

Første Kapitel.

Om Kontrol i Almindelighed.

§ 1. Til Betryggelse for, at de i Love og Forskrifter opstillede Fordringer betræffende Skibes Sjødugtighed opfyldes, skal

norske Skibe, der er registreringspligtige i Henhold til Lov af 4de 9 Juni. Mai 1901 om Registrering af Skibe, være underkastede saadan No. 7. Kontrol, som nærværende Lov bestemmer.

Dog kan Loven efter Kongens nærmere Bestemmelse i den Udstrækning, som maatte ansees paakrævet, ogsaa gives Anvendelse paa Skibe af mindre Drægtighed, end § 1 i nævnte Lov fastsætter.

Kontrollen omfatter ethvert Forhold, som betinger eller kan indvirke paa et Skibs Sjødygtighed.

§ 2. Et Skib betragtes som usjødygtigt, naar det paa Grund af Mangler ved Skrog, Udrustning, Maskineri eller Bemanding eller paa Grund af Overlastning eller mangelfuld Lastning eller af andre Grunde befinder sig i saadan Forfatning, at det under Hensyntagen til den Fart, hvorfor Skibet er bestemt, maa ansees forbundet med større Fare for Menneskeliv at gaa tilsjøs med samme, end Bedriften som saadan sædvanmæssig medfører.

§ 3. Den almindelige Kontrol med Skibe og med de Forhold, som betinger deres Sjødygtighed, henhører under det Departement, som Kongen bestemmer.

Til Behandling af disse Anliggender oprettes i nævnte Departement et særskilt Kontor („Sjofartskontoret“). Dettets Chef maa være en i Sjøvæsen og Skibsanliggender særlig kyndig Mand.

§ 4. Departementet udøver denne Kontrolmyndighed ved Hjælp af:

- a. Skibsinspektører,
- b. Besigtelsesmænd, i Tilsælde „Det norske Veritas“ (jfr. § 9),
- c. Mænd, opnævnte for enkelt Leilighed,
- d. Konsuler.

§ 5. Skibsinspektørers Gjøremaal vil hovedsagelig staa i Forbindelse med Undersøgelser i Anledning af Sjøulykker (jfr. §§ 16—19). De maa ved længere Tids Fart i overordnet Stilling med Handelsflåden have erhvervet sig Erfaring og praktisk Kyndighed i Sjøvæsen og Skibsanliggender samt være mindst 30 Aar gamle.

§ 6. Besigtelsesmænds Virksomhed vil væsentlig være af teknisk Natur. De maa være særlig kyndige i Skibs- eller Maskinbygning samt mindst 25 Aar gamle.

§ 7. Skibsinspektører og Besigtelsesmænd ansættes af Kongen paa seks Maaneders Opsigelse. Deres Løn udredes af Statskassen.

De maa ikke være interesserede i noget deres Tilsyn underlagt Skib, og Skibsinspektører maa ikke overtage andet lønnet Arbejde.

Omraadet for deres Virksomhed og Grænserne for de dem tillagte Distrikter fastsættes, forsaavidt nærværende Lov ikke herom indeholder Bestemmelse, ved Instruks, udsærdiget af vedkommende Departement.

§ 8. For enkelt Leilighed eller enkelte Tilsælde kan Departementet opnævne en eller flere Mænd til at bistaa Tilsynet i Gjøre-

9 Juni. maal, som udkræver speciel Kyndighed, eller som det savner An-
No. 7. ledning til selv at behandle.

§ 9. Kongen kan med Storthingets Samtykke bestemme, at vedkommende Departement under Udøvelsen af Kontrolten kan benytte sig af Besigtelsesinstitutionen „Det norske Veritas“ i det Omfang, for det Tidrum og paa de Betingelser, som efter nærmere Overenskomst mellem Departementet og denne Institution maatte blive fastsat.

Andet Kapitel.

Om Tilsynet.

§ 10. Ved Udtrykket „Tilsyn“ forstaaes i nærværende Lov — maalt efter Omstændighederne — vedkommende Departement og de Tjenestemænd, som i Genhold til denne Lov er samme underlagte, samt i Tilfælde (jfr. § 9) „Det norske Veritas“ og dets Funktionærer.

§ 11. Tilsynet har saavidt muligt at holde sig underrettet om den Forsatning, hvori de i dets Distrikt hjemmehørende Skibe og norske Skibe, der besøger Distriktet, befinder sig, og at stride ind, hvor der maatte findes Grund til et indgaaende Eftersyn, forat det kan bringes i Erfaring, hvorvidt vedkommende Skib er i sjødygtig Stand og forøvrigt udstyret i Overensstemmelse med gjældende Love og Bestemmelser.

Det paahviler derhos Tilsynet at paase, at de Forordninger, som maa stilles til Besætningens Kvalifikation og Antal, er skete Fyldest i den Udstrækning, som Skibets Beskaffenhed, Fartens Art og øvrige Forhold gjør nødvendig.

§ 12. Tilsynet er berettiget til at gaa ombord i norske Skibe for at besigte samme. Ved disse Besigtelser paahviler det Skibets Reder og dennes Fuldmægtig at yde Vistand i den Udstrækning, som forhaandenværende Hjælpe midler tilsteder.

Besigtelsen kan foregaa til enhver rimelig Tid og kan udstrækkes til hver enkelt Del af Skibet, dets Maskineri, Rjedler, Vaade, Udstyr, Ladning m. v.

Naar Tilsynet finder, at det ikke paa nogen som helst anden Maade har Afgang til at forvisse sig om et Skibs Forsatning, kan det begjære det aabnet, dets Maskiner sat i Gang, dets Last udløst eller enhver anden Foranstaltning truffet, der ansees som gjængelig nødvendig for Undersøgelsen.

§ 13. Dersom et Steds Politi, Havne- eller Toldvæsen bringer i Erfaring, at et Skib, der er hjemmehørende paa Stedet, eller norsk Skib, som besøger samme, har saadanne Feil eller Mangler, at der kan raade Tvil om dets Sjødygtighed, paaligger det nævnte Myndigheder straks at gjøre Anmeldelse herom til nærmeste Tilsyn.

§ 14. Skibets Reder er forpligtet til at erlægge den til enhver Tid af Storthinget for Besigtelser, Udfærdigelser af Certifikater m. v. bestemte Betaling, hvilken bliver at indbetale til Statskassen. 9 Juni. No. 7.

§ 15. Tilsynet har til vedkommende Departement at indsende Indberetning om Begivenheder og Forhold inden sit Distrikt, hvilke kan antages at være af Interesse for Skibsfarten.

Departementet har at offentliggjøre et Sammendrag af disse Beretninger og en statistisk Oversigt over de i det forløbne Aar indtrufne større Sjøulykker, for hvilke norske Fartøier har været udsatte, saavidt muligt med Angivelse af de nærmere Omstændigheder, hvorunder disse Sjøulykker har fundet Sted, og de antagelige Aarsager til samme.

Tredie Kapitel.

Om Undersøgelser i Anledning af Sjøulykker m. v.

§ 16. Er Skib forulykket eller forladt i Søen, eller er ved en Ulykkeshændelse Mennekeliv gaaet tabt, har Eieren eller den bestyrende Reder uopholdelig eller senest inden fjorten Dage, efterat Ulykken er kommen til hans Kundskab, herom at give vedkommende Skibsinspektør Underretning. Naar noget Skib besyrgtes at være forsvundet, paahviler det endvidere Eieren eller den bestyrende Reder inden en Maaned efter Udløbet af den i Sjøfartslovens § 258 fastsatte Abandonfrist at meddele vedkommende Skibsinspektør Underretning herom.

§ 17. Skibsinspektøren har Politimyndighed i Anliggender, der staar i Forbindelse med Skibes Sjødygtighed, eller som kommer ind under nærværende Lov.

Rongen bestemmer, hvorvidt og i hvilken Udstrækning Skibsinspektøren skal have Baatalemyndighed. Dog kan Skibsinspektøren ikke afgjøre Spørgsmaalet om Tiltale.

§ 18. Af enhver Efterforskning og retslig Forundersøgelse i Sager af den Art, at der i samme er tillagt Skibsinspektøren Baatalemyndighed, bliver Udskrift uopholdelig at tilstille vedkommende Statsadvokat eller, saafremt Sagen angaar en Forseelse, vedkommende Politimester (Foged), ledsaget af Skibsinspektørens Redegjørelse angaaende Skadens eller Ulykkens formentlige Aarsager og af hans begrundede Udtalelse om, hvorvidt der bør reises Tiltale.

§ 19. Skibsinspektøren bliver at varsele til og har personlig eller i Forsaldstilsælde ved Stedfortræder at være tilstede ved de inden hans Distrikt forekommende Retsmøder under Efterforskninger og retslige Forundersøgelser i Sager af den Art, at der i samme er tillagt ham Baatalemyndighed, samt ved de i Sjøfartslovens § 321 omhandlede Sjøforklaringer og at paa se, at alle til vedkommende Sags fulde Oplysning tjenende Enkeltheder og navnlig i

9 Juni. Tilfælde af Sjøulykke alle Omstændigheder, som kan have været No. 7. Aarsag til Ulykken, saa nøiagtig og indgaaende som muligt bliver Gjenstand for Undersøgelse og Forklaring. Han er i dette Diemed berettiget til at gjøre sig bekendt med Sagens Alter, at rette Begjæringer til Retten, at stille Spørgsmaal til Vidnerne gennem Rettens Formand og at gjøre de Protokolltilførsler, han maatte finde fornødne.

§ 20. Norst Konsul eller — forsaavidt som han dertil af Kongen har erholdt Bemyndigelse — norst Vicekonsul har, saasnart han kommer til Kundskab om, at Sjøulykke af den i Sjøfartslovens § 321 omhandlede Art har rammet norst Skib, der befinder sig i hans Distrikt, eller hvis Besætning samlet eller enkeltvis ankommer til hans Distrikt, uopfordret og uopholdelig at anstille fornøden Undersøgelse.

§ 21. Forklaringer under Efterforskninger og retslige Forundersøgelser kan i Udlandet, hvor Kongen dertil har givet Bemyndigelse, afgives for en Ret, bestaaende af den norste Konsul som Formand med to af denne for hvert enkelt Tilfælde opnævnte og tilfagte Skibsførere, helst norste, svenske eller danske, eller andre sagkyndige Mænd. Disse har Afgang til ved Siden af Formanden at foretage Afhørelse.

Vedkommende Personers Afhørelse og Protokollationen af deres Udsagn kan ske paa fremmed Sprog, saafremt baade de og Rettens Medlemmer er Sproget mægtige.

Kan paa Grund af Forholdene en tilfredsstillende Konsulsret ikke sættes, kan de anførte Forklaringer afgives for udenlandsk Domstol.

Udskrift af de foretagne Efterforskninger og optagne retslige Forundersøgelser, ledsaget af en af Konsulsretten affattet Redegjørelse angaaende Skadens eller Ulykkens formentlige Aarsager, bliver uopholdelig af Konsulen gennem Departementet at tilstille den Skibsinspektør, i hvis Distrikt sigtede eller vedkommende Skib er hjemmehørende.

De nærmere Forrifter vedrørende Omfanget af og Fremgangsmaaden ved de af Konsulsretterne foretagne Undersøgelser kan gives af Kongen.

Der kan tilstaaes de tilfagte Mænd en Godtgjørelse af Statskassen efter Regler, som bestemmes af Kongen.

§ 22. Den i § 21 omhandlede Konsulsret bliver i enhver Henseende at ligestille med Forhørsretten, dog uden dømmende Myndighed.

Saafernt Forsøgningen er rettet mod en bestemt mistænkt, bør der ved Forhandling for Konsulsretten saavidt muligt beskaffes ham en Forsvarer blandt dertil stillede Mænd. Undladelse heraf er dog ikke til Hinder for de afgivne Vidnesbyrds Oplæsning under Hovedforhandling.

§ 23. De nærmere Forrifter angaaende Skibsinspektørens 9 Juni-
Tjenesteplichter som Politimyndighed gives af Kongen. No. 7.

Fjerde Kapitel.

Om Besigtelse og Tilbageholdelse.

§ 24. Skib, der i Henhold til Bestemmelserne i § 2 maa ansees som usjødgtigt for den Reise, hvorfor det er bestemt, kan i norske Havne i Overensstemmelse med nærværende Lov foreløbig tilbageholdes.

Ligeledes kan Skib foreløbig tilbageholdes, hvis Rederen eller hans Fuldmægtig hindrer Tilsynet fra at gaa ombord for at besigte Skibet eller vægrer sig for at efterkomme de Krav, hvortil Tilsynet i Medfør af § 12 er berettiget.

§ 25. Bestemmelse om et saadant Skibs foreløbige Tilbageholdelse kan fattes af vedkommende Departement eller af den, som af dette hertil bemyndiges. Den fattede Bestemmelse meddeles øjeblikkelig vedkommende Toldvæsen, der har at paase, at Skibet indtil videre ikke udepejeres.

Hvor det gjælder Skib i indenrigs Fart, kan Tilsynet hindre dets Afgang fra Havn ved Politiets Foranstaltning.

Er det blevet tilbageholdt af nogen dertil bemyndiget, bliver Melding herom uopholdelig at afgive til vedkommende Departement.

Skriftlig Underretning om Tilbageholdelsen bliver samtidig at tilstille Skibets Fører, ledsaget af Oplysning om Grundene til samme og af Opgave over de Forfoininger, som antages fornødne, forat Skibet kan gives Afgang til at tiltræde sin Reise.

Er Tilsynets Indgriben foranlediget af nogen interesseret Trediemand, skal der i Tilfælde af, at Skibet ikke tilbageholdes, snarest muligt meddeles denne Underretning derom.

§ 26. Ansér Reder eller Fører sig brøstholden ved den fattede Bestemmelse, kan han inden 48 Timer, efterat Underretning er blevet Førerens meddelt, henvende sig til det Steds Sjøret, hvor Skibet henligger, med Begjæring om dennes Afgjørelse i Sagen.

Sagen skal uden Ophold berammes til Foretagelse snarest ske kan.

Saaframt Sagen ikke inden Udløbet af den ovenfor bestemte Frist er indbragt for Retten, skal Agangen til at søge Erstatning hos det Offentlige være lukket.

§ 27. Efter foretagen Besigtelse saavel af Skibet i sin Almindelighed som navnlig af de paaklagede Mangler og efter at have paahørt Parternes Forklaringer samt de Vidneprov, hvortil der maatte være Anledning, afgiver Sjøretten sin Kjendelse, gaaende ud paa Skibets Løsladelse eller paa dets yderligere Tilbageholdelse, i sidstnævnte Tilfælde med Angivelse af de Forfoininger, som fornødiges for at bringe det i sjødgtigt Stand for den paatænkte Reise. Under de

9 Juni. heromhandlede Afgjørelser har Retten Afgang til at indhente Er-
No. 7. klæringer af specielt Sagkyndige.

§ 28. Finder Retten, at der savnes rimelig og paavisselig Grund til foreløbig at tilbageholde Skibet, har Rederen Ret til Erstatning af det Offentlige for de af Tilbageholdelsen flydende Omkostninger og Tab, hvilken Erstatning bliver at tilkjende ham af Retten efter derom nedlagt Paastand.

Viser det sig derimod, at Skibet paa den Tid, Tilbageholdelsen finder Sted, lider af saadanne Feil eller Mangler, at det af Retten findes at være usjødtygt, eller findes Tilbageholdelsen at skyldes saadant Forhold som i § 24, 2det Led omhandlet, paahviler det Rederen at godtgjøre det Offentlige de med Tilbageholdelsen og Besigtelsen forbundne Omkostninger.

Efterat Kjendelsen er falden, har Rettens Formand uophødelig at meddele Tolbæsenet eller, om Skibet gaar i indenrigs Fart, Politiet, hvorvidt Skibet bliver at løslade eller tilbageholde.

Rettens Formand har snarest muligt at tilstille Rederen eller hans Fuldmægtig Afskrift af Kjendelsen.

§ 29. Vidnesbyrd fra Tilshyret om, at Udbedringer, der maatte være paabudne, er udførte, medfører Forpligtelse til at løslade Skibet.

§ 30. Rettens Kjendelse kan appelleres til Overskøn, sammenfat efter Sjøfartslovens § 329. Dettets Afgjørelse er endelig saavel med Hensyn til Spørgsmaalet om selve Tilbageholdelsen som om det deraf flydende Pengeansvar.

Foraauidt Sjørettens Kjendelse gaar ud paa Tilbageholdelse, maa Appel fra Rederens eller hans Fuldmægtigs Side finde Sted inden 48 Timer, efterat den i § 28, sidste Led omhandlede Afskrift af Kjendelsen er modtaget.

§ 31. Hvis der fremsættes Begjæring om et Skibs Tilbageholdelse, og denne maa finde Sted, inden Besigtelse kan foretages, kan Tilshyret af Klageren fordre Garanti for den Erstatning, som i Henhold til § 28 maatte kunne blive ilagt det Offentlige.

Garanti kan dog ikke fordræ, hvis Flertallet af et Fartøis Mandskab fremsætter saadan Begjæring, og denne ikke antages urimelig.

Hvis Tilbageholdelsen bliver underkjendt, skal dog det Offentlige have Regres ogsaa til Mandskab overensstemmende med Reglerne i Sjøfartslovens § 87.

§ 32. Finder Tilshyret, at et Skib vistnok ikke lider af saadanne Feil eller Mangler, at der er Foie til at tilbageholde det som usjødtygt, men at dets Forsætning eller Udrustning dog ikke er overensstemmende med gjældende Love og Forskrifter, har det at afgive Indberetning herom til Departementet, hvis de paaapegede Mangler ikke er udbedrede inden Skibets Afreise eller inden den af Tilshyret satte Frist.

§ 33. I Sager, der angaar Skibes Sjødugtighed og er reiste i Henhold til denne Lov, skal ved Opnævnelse saavel efter Sjøfartslovens § 313, som dens § 329 iagttages, at saavidt muligt en Sjømand af lavere Grad end Skibsfører, Styrmænd eller Maskinist bliver Medlem af Retten. Findes ingen saadan i Udvalget efter § 313, kan han opnævnes af det almindelige Udvalg efter Lov om Lagrettesmænd af 28de August 1854, og hvis der heller ikke i dette Udvalg findes nogen saadan, har Rettens Formand at foretage den fornødne Opnævnelse.

§ 34. Hvis Tilshyret i udenlandst Havn finder, at et norsk Skib ikke er sjødugtigt i Henhold til § 2, paahviler det Tilshyret uopholdelig at give Skibets Fører skriftlig Underretning om de Mangler, som det ansees fornødent at udbedre inden Skibets Afreise, og at forvisse sig om, at dette bliver efterkommet. Hvis de af Tilshyret paabudte Forbøininger ikke bliver trufne, har Tilshyret at underrette Skibets Mandskab om Forholdet og snarest muligt at afgive Indberetning om det passerende til vedkommende Departement.

Specielle Bestemmelser.

Femte Kapitel.

1. Skibe, indkjøbte fra Udlandet.

§ 35. Naar Skib, hjemmehørende i Udlandet, indkjøbes af norsk Borger, skal dette, uanset Bestemmelserne i Lov om Sjøarten af 20de Juli 1893 og i Lov om Registrering af Skibe af 4de Mai 1901, ikke kunne tildeles Nationalitetsbevis, dersom Skibet er af Træ eller af Træ og Jern (Composite) og over 20 Ar gammelt, eller af Jern (Staal) og over 30 Ar gammelt, medmindre Skibet, hvis det er af Træ, i „Det norske Veritas“ har Klassen A 1 og, hvis det er af Jern (Staal), 1 A 1 eller tilsvarende Klasser i andre af Kongen anerkjendte Besigtelsesinstitutioner.

Derhos udfordres, at Skibet kjendes sjødugtigt efter Besigtelse af „Det norske Veritas“ eller af en anden af Kongen anerkjendt Besigtelsesinstitution eller af tvende af Konsulen opnævnte norske Mænd, hvilke begge skal være Skibsførere, hvis Besigtelsen gjælder et Seilskib, men den ene en Skibsfører og den anden en maskinkyndig Mand, hvis det gjælder et Dampskib. Denne Besigtelse bliver at afholde, forinden Skibet gaar i Fart og bør ogsaa omfatte Bundundersøgelser.

2. Maskineri og Rjedler.

§ 36. Ethvert Dampskib, saavelsom ethvert Seilskib forsynet med Donkeyhjedel, skal være i Besiddelse af Certifikat, udstedt af Tilshyret og godtgjørende, at efter forudgaaende nøie Besigtelse saavel Maskineri som Rjedler og Rørledninger, der er udsatte for Damp-

9 Juni. tryk, er befundne betryggende forarbejdede, udstyrede og vedligeholdte No. 7. holdte samt i fuldt arbejdsmæssig Stand.

§ 37. I dette Certifikat bliver at anføre det Tidsrum, for hvilket det er gjældende.

Naar den fastsatte Termin er udløben, eller naar en Hovedreparation af Maskiner eller Kjedler har fundet Sted, bliver ny Besigtelse at foretage og, hvis alt befindes i fuldt betryggende Stand, nyt Certifikat at udfærdige.

§ 38. Hvis Skibet i de i foranstaaende Paragraf, sidste Led angivne Tilfælde befinder sig i udenrigs Havn og ingen Anledning dersteds gives til at erholde Maskineri og Kjedler besigtede paa forkriftsmæssig Maade, har Føreren, hvis dertil er Anledning, gennem Konsulen at bevirke opnået sagkyndige til at foretage Besigtelsen og til i Tilfælde at udfærdige omhandlede Certifikat. Det Tidsrum, for hvilket et saadant Certifikat er gjældende, kan i intet Tilfælde overskride et Aar. Kan Besigtelse heller ikke paa denne Maade foretages, afgives midlertidig for Dampskibs Vedkommende af dets Førstemasinist og for Seilskibs Vedkommende af dets Fører en Erklæring om Maskineriets og Kjedlernes Tilstand, hvilken indtages i Skibets Dagbog.

§ 39. I Forbindelse med Besigtelsen bliver at undersøge, hvorvidt Maskineri samt Maskin- og Kjedelrum er saaledes anordnede, at de nødvendige Hensyn til Maskinsolkernes Sundhed og Sikkerhed er iagttagne.

§ 40. Hvis Maskineri, Kjedler eller Rørledninger ikke findes at være i fuldt betryggende og arbejdsmæssig Stand, bliver Certifikat ikke at udfærdige, forinden de af Besigtelsen paapegede Mangler er bleven befundne udbedrede.

Hvis Sundheds- og Sikkerhedsanordninger findes at være mangelfulde, er denne Omstændighed vistnok ikke til bestemt Hinder for Udstedelse af Certifikat, men i dette bliver de paatrusne Mangler at indføre og en Termin at fastsætte, inden hvilken de skal være afhjulpne.

§ 41. Nærmere Forskrifter for Udstyr, Undersøgelse og Prøve af Maskineri, Kjedler og Rørledninger, der er udsatte for Damptryk, udfærdiges af Kongen eller den, han dertil bemyndiger.

Herunder iagttages, at de til enhver Tid for „Det norske Veritas“ gjældende Regler for Bygning af Maskiner og Kjedler ikke uden særlig Grund fraviges.

Blandt disse Forskrifter bliver at optage Regler for Anbringelse af Mudderkasser, Sluser, Ventiler, Aabninger i Skibssiden for Pumpning, for Ventilation, for Lys eller Klosetter, samt lignende Anordninger.

3. Anordninger paa og under Dæk.

§ 42. Til Beskyttelse af de ombord værende Personer maa et Skib være forsynet med saadanne Anordninger, hvortil der under

Senshytugen til Skibets Størrelse, Konstruktion, Fart og øvrige Forhold er Afgang. 9 Juni.
No. 7.

Nærmere Forskrifter for saadanne Anordninger kan udfærdiges af Kongen eller den, han dertil bemyndiger.

4. Lugarer.

§ 43. Ethvert Rum ombord i Skib af over 100 Registertons Netto Drægtighed, der er bestemt til Soverum for Mandskabet, skal have et Indhold af mindst 3,4 Kubikmeter (120 Kubikfod eng.) pr. Mand og en Dæksflade af mindst 1,6 Kvadratmeter (17 Kvadratfod eng.) pr. Mand, heri indbefattet det Rum, der optages af Køier, Bord, Bænke, men ikke Skabe eller andre indbyggede Rum.

Enhver af Mandskabet skal have egen Koi, der maa være mindst 1,90 Meter lang og 0,60 Meter bred.

Disse Bestemmelser kommer kun til Anvendelse ligeoverfor Skibe, for hvilke Nationalitetsbevis udstedes, efterat denne Lov er traadt i Kraft; men Tilsynet er berettiget til for de andre Skibes Vedkommende at forlange Ombygning eller Forbedring af Rummene, saafremt Størrelsen ansees usforsvarlig eller Rummene forøvrigt utjenlige.

§ 44. Over Døren til Soverum for Mandskabet skal tydelig mærkes, for hvor mange Mand Rummet er bestemt.

§ 45. Paa Skibe med 12 Mand's Besætning eller derover — Fiske- og Fangstfartøier undtagne — skal der være et særskilt Rum for Syge med tilstrækkelig Vys- og Lufttilgang,

med mindst 1 Koi, naar Besætningen er fra 12—17 Mand, med mindst 2 Køier, naar Besætningen er fra 18—30 Mand, med mindst 3 Køier, naar Besætningen er fra 31—45 Mand, og med mindst 4 Køier, naar Besætningen er 46 Mand eller derover.

Sygerummet kan, naar der ikke er Sygdom ombord, og forsaavidt Skibsmaalingsreglerne derfor ikke er til Hinder, benyttes til Oplagsrum eller paa anden Maade, naar det bliver renset og desinficeret, førend det atter tages i Brug som Sygerum.

§ 46. Nærmere Forskrifter om Lugarernes forsvarlige Beskyttelse, Indbredning og Renhold gives af Kongen eller den, han dertil bemyndiger.

5. Redningsredskaber m. v.

§ 47. Forskrifter angaaende de Redningsredskaber, hvormed Skibe skal være forsynede, gives af Kongen eller den, han dertil bemyndiger.

Saadanne Forskrifter bliver at udfærdige angaaende Antallet, Størrelsen, Udrustningen og Beskaffenheden forøvrigt af Vaade og Redningsflaader, angaaende Antallet og Beskaffenheden af Livbøier og lignende Redningsapparater og angaaende Redningsredskabernes Opbevaring.

9 Juni. § 48. Øvelser skal anstilles med Udsættelse af alle Skibs-
No. 7. baade og Redningsflaader til Paaseen af, at alt er i Orden, at
Udsætningen ikke forarsager uforødent Ophold, og at Vaadene
er forsvarlig tætte.

Disse Øvelser, hvori Skibets hele Besætning deltager, skal
afholdes paa Passagerstibe én Gang hver Maaned og paa andre
Skibe mindst én Gang hver anden Maaned.

§ 49. Ethvert Skib skal være forsynet med:

- a. Positionslanterner og Signallanterner overensstemmende med
de gjældende Sjøveisregler;
- b. Taagesignalapparater overensstemmende med de gjældende Sjø-
veisregler, prøvede og godkendte af Tilsynet;
- c. Signaler for Havsnød, hvis Art og Antal er godkendt af
Tilsynet, samt desuden
- d. en eller flere Indretninger, der er skiftede til at anvendes
som Bølgedæmpere, og som godkendes af Tilsynet.

6. Instrumenter m. v.

§ 50. Forfrister angaaende Skibes Forpligtelse til at være
forsynede med Skibsinstrumenter og angaaende Instrumenternes
Undersøgelse gives af Kongen eller den, han dertil bemyndiger.

§ 51. Nødvendige Karter, Seilanvisninger, Farvandsbeskri-
velser, Zyr- og Merkelister bekostes af Skibet. Skibsføreren har
at paase, at de er tilstrækkelige og tidsmæssige.

7. Proviant, Vand og Vysoljer.

§ 52. Forfrister om Skibes Forsyning med Vand og Pro-
viant, Vandets og Proviantens Mængde og Veffaffenhed samt Op-
bevaring og Tilsyn paa Reiser og Skibets Forsyning med Vysoljer
gives af Kongen.

8. Dagbøger og Dagbogsudskrift.

§ 53. I de i Sjøfartsklovens §§ 35—40 omhandlede Dag-
bøger skal nøiagtig redegjøres for ethvert Forhold, som kan have
Interesse for Tilsynet.

Tilsynet har til enhver Tid Afgang til paa Forlangende at
faa et Skibs Dagbog udleveret, om dertil findes Grund.

Hvis derom fremsættes Begjæring, bliver senest inden to
Maanedes efter Modtagelsen Dagbogen at tilbagelevere Nederiet,
medmindre den af en eller anden Grund bliver at forelægge
Retten.

§ 54. Forinden et Skib afgaar fra udenrigs Havn, hvor
det har løstet eller indtaget Ladning eller indtaget Ballast, skal
Skibsføreren sende Cieren eller den bestyrende Neder samt ved-
kommende Skibsinpektør en Udskrift af, hvad Skibets Dagbog inde-
holder om følgende Forhold vedrørende den forestaaende Reise:

1. Ladningens eller Ballastens Mængde, Art og Bessaffenhed. 9 Juni:
2. Hvilke Sikkerhedsforanstaltninger der i Tilfælde er foretagne No. 7.
til Afbergelse af Explosion, Forskyvning og Kastning af Last
eller Ballast, samt om Bedding er anbragt.
3. Hvis Dækslast føres, dennes Mængde, Bessaffenhed, Høide
over Dækket, samt hvorledes den er sikret.
4. Hvis det er et Dampskib, dets Beholdning af Bunkertul.
5. Naar Vandballast indtages, hvilke Tanker der fyldes, og Tids-
punktet for Fyldingen.
6. Skibets Dybgaaende for og agter samt Afstanden paa begge
Sider midtskibs mellem Overkanten af Skibets Dækslinjer og
Vandsladen.
7. Specificeret Opgave over Besætningens Størrelse.

Skema til Besvarelse af ovenstaaende Spørgsmaal udfærdiges af Sjøfartskontoret, der ogsaa kan opstille til Besvarelse andre Spørgsmaal, som maatte ansees ønskelige af Hensyn til Sjødygtig-
hedskontrollen.

Saadan dateret Udskrift af Dagbogen med Opgivende af Sti-
bets Bestemmelsessted underskrives af Skibsføreren og ledsages af
hans Erklæring paa Tro og Love om, at Skibet er udrustet paa
forholdig Maade og i Overensstemmelse med gjældende Love og
Forskrifter.

Hvis Opgave over Ladningens nøiagtige Mængde ikke kan
tilveiebringes ved Skibets Afgang, bliver Marsagerne dertil at med-
dele i Dagbogsudskriften. Det paahviler Skibsføreren at indsende
den manglende Opgave fra næste Anløbssted.

Det paahviler Skibets Eier eller den bestyrende Næder at
opbevare Dagbogsudskrifterne i mindst to Aar, under hvilken Tid
han er forpligtet til paa Forlangende at udlevere dem til Tilsynet.

Ovenstaaende Bestemmelser er ikke obligatoriske for Skibe, der
gaar i fast Rute mellem norske og udenlandske Havne.

Sjette Kapitel.

Lastens Mængde, Bessaffenhed, Stubning og
Forskyning.

A. Dækslast.

§ 55. Ethvert Skib, der agtes anvendt i Fart med Trælast,
skal meddeles Certifikat udstedt af Tilsynet, angivende, hvorvidt det kan
ansees skikket til at føre Dækslast eller ikke. Forat et Skib skal
kunne ansees skikket til at føre Dækslast, udkræves, at det er saa-
ledes konstrueret, bygget og udrustet, at dette kan ske uden særegen
Fare, og navnlig, at Skibet besidder eller kan bibringes den for-
nødne Stabilitet, at den Del af Skibet, hvorpaa Dækslasten anbrin-
ges, er tilstrækkelig stærkt bygget for at kunne med Tryghed bære

9 Juni. samme, og at Skibet er forsynet med saadanne Fæstigheder og No. 7. Surringer, som fornødiges for at sikre Dækslasten mod Forskyvning.

§ 56. Under Fart nordenfor 35° n. eller søndenfor 35° s. bør i Vintertiden mellem 1ste Oktober og 1ste April Nord for Ækvator og tilsvarende Tid Syd for Ækvator Dækslasten indskrænkes. Under alle Omstændigheder maa Skibet i denne Tid ikke føre mere Dækslast, end at det ved Afgang fra Havn kan ligge ret uden Slagside, forarsaget ved Overvegt. Herom sker Ansørsel i Dagbogen.

§ 57. Dækslasten maa anbringes saaledes, at den ikke hindrer Skibets Manøvrering og Navigering eller Redningsbaadene og andre Redningsredskabers Tilkommelighed og Brug.

§ 58. I Certifikatet anføres det Tidsrum, for hvilket det er gjældende; dette kan dog ikke udstrækkes nder ti Aar.

§ 59. Regler betræffende Føring paa Dæk af andre Varer end Trælast kan udfærdiges af Kongen eller den, han dertil bemyndiger.

B. Lastning af Korn.

§ 60. Ethvert Skib, der indtager Ladning af Korn, skal være saaledes indrettet, at Lastning af Ladningen forhindres.

§ 61. Det eller de Rum, hvori Korn skal føres, det være løst eller i Sække, maa fra Ende til anden være forsynet med forsva-rlig, vel afstøttet Langsidsstot i enkeltdækket Skib fra Rjølsvin til Dæk og i flerdækket Skib fra Rjølsvin til Dæk og fra Dæk til Dæk. Føres Kornet løst, maa Støttet være forntet og føres tæt op under Dækket mellem Bjelkerne og i Lugerne tæt op til Overkant af Stjærstokkene, hvis disse er gjennebrudte.

§ 62. I Rum, hvori Kornet føres løst, skal der for at hindre Lastning af Ladningen ovenpaa Kornet anbringes Sække liggende i fem Høider over Midten, aftagende til tre Høider mod Skibets Ender. Sækkene anbringes paa et Underlag af Bord eller lignende.

§ 63. Paabudet om Brug af Sække kommer ikke til Anvendelse paa:

a. Skib, der er saaledes indrettet, at opkomne Tomrum i Ladningen kan fyldes fra ovenfor anbragte solide byggede Fødere (feeders). I enkeltdækket Skib kan Lugerne anvendes som Fødere, dersom disse indeholder mindst 3 pCt. af det Rum, der skal fødes. I Skib med et eller flere faste Mellemdækk skal der anbringes et passende Antal Labninger i Mellemdækkene i begge Borde, hvorhos Fødere anbringes i øverste Dæk, enten i Lugerne eller paa anden Maade. I begge Tilfælde maa Fødere indeholde mindst 3 pCt. af det eller de Rum, der skal fødes. Fødere til øverste Dæk (Lugerne) behøver ikke at indeholde mere end 2 pCt. af det Rum, der skal fødes.

b. Skib, der er lastet med Havre eller Bomuldsfrø. Har Skibet fast Mellemdæk, udtræves dog, at der anbringes et passende Antal Nabninger i Dækket paa begge Sider i Borde til Fodning af Underrummet, hvorhos Lugerne i Mellemdækket ikke maa lægges paa. 9 Juni. No. 7.

c. Skib, i hvilket Kornladningen ikke udgjør mere end Halvdelen af den hele Ladning, naar den øvrige Del af Ladningen er saaledes stuvet, at Rastning forhindres.

§ 64. Under Indlastning af Korn maa der lempes tilstrækkelig og Rummene under Dækkene fyldes vel.

§ 65. Sjøfartskontoret er berettiget til at tillade Afvigelser fra foranstaaende Regler:

- a. for Fart i Østersjøen, Nordsjøen og Middelhavet samt andre lignende Farvande;
- b. for Skibe, som ved særegen Konstruktion og Bygningsmaade frembyder fuld Betyggelse mod Ladningens Rastning;
- c. for Lastning i Havne, hvor Regler, særegne for vedkommende Sted, er gjældende.

§ 66. Sjøfartskontoret kan til enhver Tid give nærmere Regler angaaende den Maade, hvorpaa foranstaaende Bestemmelser skal gennemføres.

§ 67. Ved Udtrykket „Korn“ forstaaes i foranstaaende Paragrafer de forskellige Kornsorter samt Ris, Ris i Skaller, Belgfrugter, Frø, Rødder og Røddesjerner undtagen Kokosnødder og Kokosnøddesjerner (copra).

C. Lastning af Stenful.

§ 68. I Skibe, der fører Stenful, skal anbringes Ventilatorer for Overflade-Ventilation i saadant Antal og af saadan Størrelse, at explosive Gaser finder uhindret og stadigt Afløb.

I det Skibsrum, hvori Stenful er indlastet, maa betrædes med andet Lys end med paalidelige Sikkerhedslamper, efterat Indlastningen er tilendebragt.

Aftryk af Bestemmelsen om Sikkerhedslamper bliver at opslaa i Følkelugarerne.

D. Lastning af farligt Gods.

§ 69. Sprængbare (explosive), ildsfarlige og etfende Stoffer bliver under Hensyntagen til den større eller mindre Farlighed, de frembyder under Transporten ombord paa Skibe, af Kongen at inddele i forskellige Klasser, for hvilke der udfærdiges specielle Bestemmelser om de Forsigtighedsregler, som bliver at iagttage med Hensyn til Indpakning, Kvantum og Transportmaade af de til hver Klasse hørende Varer.

§ 70. Specielt sprængbare Stoffer, saasom alle Sprængstoffer, Krudsorter og Randsatser, Dynamit og andre nitroglycerinholdige

9 Juni. Præparater, maa under Sjøværtstransport kun føres i aflukkede Rum. No. 7. Rum under Dæk og i betryggende Afstand fra Kjedel- og Mastinrum, Skyrange og Dvne.

Naar saadanne sprængbare Stofte lastes i samme Rum som andet Gods, maa de holdes adskilte fra dette ved passende Garnering.

Den Emballage, i hvilken saadanne Varer forsendes, skal være merket: „explosiv“.

§ 71. Under Lastning eller Losning af sprængbare Stofte af ovennævnte Art maa enhver Rysikse omhyggelig undgaaes, og de Fade, Kasser eller Kar, hvori de forsendes, maa derfor under ingen Omstændigheder rulles eller kastes. I Skibsrummet maa de stives saa fast og støt, at de bedst muligt fikses mod Rysikse, Stød, Velten eller Fald.

§ 72. Specielt ildsfarlige Stofte, saasom Vter (Nafta) og andre æterholdige Vædsker, Svovlsulfid, Petroleumsäter, Gasolje, Benzin og lignende Vædsker, som ikke lader sig blande med Vand, og som ved almindelig Temperatur (15° C.) antændes og brænder ved direkte Berøring med Ild, maa kun føres paa Dæk. For den raa Petroleum (Naanafta) Vedkommende gjælder dog denne Bestemmelse kun, forsaavidt som Fartøiet er et Dampskib, der ikke er indrettet som Tankskib.

Seilskibe, i hvilke Raapetroleum udgjør den væsentligste Del af Lasten, maa være forsynede med virksom Overflade-Ventilation.

§ 73. Har et Skib ombord saadanne ildsfarlige Varer, som blot kan føres paa Dæk, maa Sprængstofte ikke befordres med samme.

§ 74. De i § 72 nævnte specielt ildsfarlige Vædsker maa ikke føres paa Glasballoner, medmindre de ved Hjælp af Halm eller lignende løst Materiale er faststuede i vandtætte, med Hanker forsynede Kasser eller Baljer, saaledes at ogsaa Ballonen oventil er beskyttet ved et Laag. Saadanne Glasballoner maa ikke stilles ovenpaa hinanden.

§ 75. Brændbare Vædsker som Alkohol, almindelig Spiritus, Træspiritus, Terpentinolje, Petroleum og Parafinolje maa, naar de lastes under Dæk, paa en betryggende Maade isoleres fra Kjedel- og Mastinrum samt Ildsteder.

Gasarter, der er komprimerede paa Staalcylindre (flydende Sulfyre og andre), maa stives i aflukkede Rum, der ligger i mindst 2 Meters horisontal Afstand fra Kjedel, Mastinrum og Ildsteder.

§ 76. Rum, hvori der føres Sprængstofte, maa være adskilt fra Rum, hvori der er indlastet Stenkul eller nogen af de i § 75 nævnte brændbare Vædsker.

§ 77. Under Lastning eller Losning af sprængbare Stofte eller af de i § 72 nævnte specielt ildsfarlige Vædsker maa paasees,

at ingen Fare kan opstaa som Følge af Ild eller Gnister fra 9 Juni.
Maskine, Skorsten, Lys m. m. No. 7.

Tobaksrøgning er under nævnte Arbejde forbudt.

Er der opstaaet Lækage paa Beholdere, som indeholder Krud, maa det under Løsning specielt paasees, at spildt Krud ikke kommer i Berøring med Jern.

§ 78. Lasterum, i hvilke Sprængstoffer eller de i §§ 72 og 75 nævnte ildsfarlige Varer er indlastede, maa ikke betrædes med andet Lys end paalidelige Sikkerhedslamper. Al Tobaksrøgning er forbudt i saadanne Rum.

§ 79. Sterkt etsende Stoffer, saasom Svovlsyre, Saltsyre og Salpetersyre, maa ikke lastes under Dæk, medmindre udslydende Syre ved Hjælp af tilstrækkelige Mængder af pulverformige og porøse mineraliske Stoffer, saasom Sand, Jord, Kiselgur og Krid, hindres fra at komme i Berøring med nogen Del af Skibet.

E. Indtagning af Ballast.

§ 80. Maar Sandballast eller anden Løs Ballast føres, skal i udenrigs Fart anbringes i fornøden Dybde et solidt og vel opstøttet Långstibsstot og mindst et Tversstibsstot, hvorhos Bestemmelserne i Sjøfartslovens § 26, 2det Led under alle Omstændigheder bliver at iagttage. Førend saadan Ballast indtages, bør det paasees, at Ballastrummet ved Drivning eller paa anden Maade er gjort sandtæt.

Syvende Kapitel.

Mandskabet og dets Arbejdstid.

§ 81. Paa Skib i udenrigs Fart maa som Fyrbøder eller Kullemper ingen antages, der er under 17 Aar gammel.

Skibsfører eller Keder, som forser sig herimod, straffes med Bøder.

§ 82. Skibsføreren har at paase, at Mandskab, som skal overtage første Bagt efter Afgang fra Havn, har haft Afgang til at blive tilstrækkelig udhvilet.

Under Fart maa den, der fører Kommandoen — korte, nødvendige Gravær undtagen —, ikke forlade Dækket (Kommandobroen). Efter dette, maa han først have beordret en paalidelig Mand til under sit midlertidige Gravær at overtage hans Funktion.

Benyttes Lods eller Kjentmand, skal denne under Fart i Lodsfarvand være tilstede paa Dækket (Kommandobroen) eller der, hvor Udkiket eller Kommandoen bedst kan føres. Under korte, nødvendige Gravær maa en af Skibets Officerer være tilstede.

Udkiksmanden skal i godt Veir opholde sig forud og under haardt Veir paa Kommandobroen eller paa et lignende betryggende Sted, hvorfra godt Udkik kan føres. Paa Seilskibe under 200

9 Juni. Tons Netto og Dampskibe under 200 Tons Brutto iagttages for-
No. 7. anstaaende Bestemmelser i den Udstrækning, som Forhold og Om-
stændigheder tilfiger.

§ 83. Skibsføreren har Afgang til under Jagttagelse af
Forskrifterne i Sjøfartslovens § 103 at affedige Styrmand,
Maskinist eller enhver anden af Mandstabet, som godtgøres gjen-
tagende at have gjort sig skyldig i Beruselse under Tjenesten, eller
naar denne forestaar. Der tilkommer den affedigede Hyre for den
Tid, han har været i Tjenesten.

§ 84. Enhver, som efter denne Lovs Strafftræden begjærer
sig paamonstret til Dækstjeneste, skal godtgjøre ved Vidnesbyrd fra
examineret Læge, at han har Evne til at skjelne de ved Lov eller
Reglement paabudne Farver for Signallanterner, og at han ikke
lider af nogen betydeligere Mangel ved Synsevnen forøvrigt eller ved
Hørselen. Dette Vidnesbyrd bliver at paaføre Sjømandens Sjøfartsbog.

§ 85. Her i Landet maa Mandstabs ikke paamonstres, for-
inden der tilveiebringes Attest fra examineret Læge om, at ved-
kommende ikke lider af nogen ondartet smitsom Sygdom, derunder
indbefattet Tuberkulose i en Form, der medfører Fare for Syg-
dommens Overførelse til andre.

Saadan Lægeattest bør være udfærdiget i Løbet af de sidste
12 Maaneder.

Hvis der under Tjenestetiden er Grund til at antage, at
nogen af Mandstabet lider af saadan Sygdom som ovenfor om-
handlet, har Skibsføreren at lade anstille Lægeundersøgelse. Hvis
saadan Sygdom paavises, har Føreren at lade den Syge afmonstre,
medmindre han ombord kan staffles en til Modarbejdelse af Syg-
dommens Udbredelse nødvendig Pleie.

Naar en Syg i Genhold til denne Bestemmelse afmonstres,
gjælder om hans Krav paa Hyre samt om hans Pleie og Hjem-
sendelse de samme Regler, som nu er foreskrevne i Sjøfartslovens
§§ 90 og 98. Dog skal Udgifterne ved Pleie og Hjemsendelse af
Syg, som i Genhold til samme Bestemmelse afmonstres paa Grund
af Tuberkulose, overtages af Statskassen, forsaavidt de ifølge fore-
gaaende Punktum vilde paahvile Rederiet.

§ 86. I Sjøen inddeles Arbeidstiden Døgnet rundt paa
fedvansmæssig Maade.

Med Hensyn til Arbejde paa Frivagter gjælder, hvad der er
fastsat i Sjøfartslovens § 44 for Arbejde paa Søndage og de her
i Landet brugelige Helligdage.

Disse Bestemmelser kommer ikke til Anvendelse paa Fiske- og
Fangstfartøier.

§ 87. Ved Losning eller Læsning skal Arbeidstiden rette
sig efter den paa Stedet gjældende saavel med Hensyn til Arbeids-
tidens Længde som Maaltidernes Indtagelse. Forsaavidt den virke-
lige Arbeidstid herved for nogen kommer til at overstige 10 Timer

i Døgnet, godtgjøres der vedkommende en Extrabetaling af 40 Ore pr. Time. Brotdel af Time regnes forholdsvis. 9 Juni. No. 7.

§ 88. Dersom under Ophold ved Land nogen af Mandskabet sysselsættes udover 10 Timer i Døgnet med andet Arbeide end Losning eller Lastning, gives Extrabetaling som anført i foregaaende Paragraf, naar dette Arbeide bestaar i Rengjøring af Skibsrum eller Rjebler, Reparationsarbeide ved Skib eller Maskine eller Opspyring af Donkehtjebler.

Den foran bestemte Extrabetaling gives ogsaa for andet Skibsarbeide ved Land, naar det overskrider nævnte 10 Timer med mere end $\frac{1}{2}$ Time.

§ 89. Den samlede Arbeidstid ved Land og i Sjøen, heri medregnet Bagttjeneste under Fart, maa under ingen Omstændighed overstige 18 Timer i Døgnet, medmindre det undtagelsesvis er paatrængende nødvendigt. I denne Maximaltid er indbefattet den Tid, som medgaar til Maaltiderne.

Den, som har arbeidet 18 Timer eller undtagelsesvis derover, tilkommer mindst 8 Timers Hvile.

Disse Bestemmelser gjælder ikke for Fartøier, som driver Fiske, Fangst eller Tilvirkning af Fiskeprodukter.

§ 90. De i §§ 87 og 88 fastsatte Bestemmelser for Extrabetaling kommer ikke til Anvendelse:

- a. ligeoverfor Skibsfører og Førstemaskinist;
- b. under Fangstfart eller paa Fartøier, der benyttes til Tilvirkning af Fiskeprodukter under Fiskerierne;
- c. for Seilfartøier i indenrigs Fart.

§ 91. Paalægges nogen af Mandskabet Nattevagt ved Land mellem Kl. 8 om Aftenen og Kl. 6 om Morgen, tilkommer der ham efter Skibsføreren's Valg Fritagelse for Arbeide et tilsvarende Antal Timer om Dagen eller Extrabetaling efter 25 Ore pr. Time.

§ 92. Ved Arbeide, hvormed Fare for Liv eller Lemmer kan antages at være forbundet, er den, der leder Arbeidet, forpligtet til at iagttage fornødne Forsigtighedsregler.

§ 93. De i nærværende Kapitel fastsatte Bestemmelser gjælder, hvor ikke andet udtrykkelig er bestemt, saavel indenrigs som udenrigs Fart og kan ikke fraviges ved Overenskomst mellem Skibsfører og Mandskab.

Dttende Kapitel.

Kontrol med Passager-Dampskibe.

§ 94. Første Dampskibe, som fører Passagerer i indenrigs eller europæisk Fart, skal være Besigtelse og Tilsyn undergivne overensstemmende med de i nærværende Kapitel fastsatte Bestemmelser.

9 Juni.

No. 7. Passagerer end 1 voksen Person for hver 25 Registertons Brutto.

Denne Undtagelse gælder dog ikke, hvis Dampstib af hvilken som helst Størrelse fører mere end 12 Passagerer.

§ 95. Besigtelsen forlanges skriftlig af Skibets Reeder eller Fører hos Tilshyret i det Distrikt, hvor Skibet befinder sig. Dette har derefter at anordne det fornødne, forat Besigtelsen betimelig til mindst muligt Hinder for Skibets Fart kan blive udført enten paa det Sted, hvor Skibet er beliggende, eller paa et andet Sted inden dets regelmæssige Rute.

§ 96. Fuldstændig Besigtelse skal foretages, forinden norff Dampstib, som fører Passagerer i Ruter inden Europa, første Gang sættes i Fart, og senere i Regelen én Gang aarlig.

Derhos skal fuldstændig eller delvis Besigtelse finde Sted, naar Skrog, Rjedel eller Maskindele har været undergivne saadan Reparation, som kan medføre Forandring i deres Soliditet.

Dog kan Kongen eller den, han dertil bemyndiger, gjøre Undtagelser fra foranstaaende Paabud i specielle Tilfælde.

Hvorvidt og i hvilken Udstrækning Passager-Dampstibe skal være forsynede med vandtætte Skot bestemmes af Kongen.

§ 97. I Overensstemmelse med de specielle Forskrifter, som af Kongen maatte udsædigg, eller paa Grundlag af de Regler og Bestemmelser, der gælder for de til enhver Tid af Kongen anerkjendte Besigtelses-Institutioner, skal Tilshyret undersøge,

1. om Skibets Skrog og Tilbehør er i god og betryggende Forfatning for den paatænkte Fart;
2. om dets Maskineri, Rjedler og Rørledninger er betryggende forarbejdede, udstyrede og vedligeholdte, forsynede med de nødvendige Kontrol- og Sikkerhedsapparater samt i fuldt arbejdsmæssig Stand, og om Maskinen er tilstrækkelig stærk og solid;
3. om Baade, Livbøier, Signalapparater, Kompaser og Instrumenter, Anordninger mod Ildsvaade, Dæksanordninger og den øvrige Udrustning er af saadan Veffaffenhed og i saadan Forfatning, som gjældende Forskrifter bestemmer.

§ 98. Det højeste Antal Passagerer, et Fartoi kan medtage, bestemmes af Dæksfladens Størrelse og Farvandets Veffaffenhed. I kortere Ruter og paa indelukket Farvand kan medtages 1 Passager for hver 0,50 Kvadratmeter Dæksflade, paa andre Farvande 1 Passager for hver 0,75 Kvadratmeter. I begge Tilfælde fradrages saadanne Rum, hvorpaa Passagerer ikke bekvemt kan staa eller sidde, hvorhos der bliver at tage fuldt Hensyn til Skibets Stivhed og Veffaffenhed forøvrigt. Dæksfladen regnes paa Hoveddækket eller, om Skibet har flere Dæk, paa det Dæk, som har den største frie Overflade, heri indbefattet Dækshuse, bestemte til Afbenyttelse af Passagerer. Hvis Skibet er aabent, regnes Dæksfladen af dets

horizontale Projektion i Høide med Rælingen. Fører Skibet Gods 9 Juni.
paa Dækket, sker Fradrag i Forhold til den Plads, Godset optager. No. 7.

§ 99. Naar de i foregaaende Paragrafer omhandlede Bestemmelser skal træffes, paahviler det Nederen eller Føreren eller den, der træder i disses Sted, at opgive, i hvilke Ruter og paa hvilke Farvande Fartøiet tænkes benyttet, samt forøvrigt at yde de Oplysninger og den Bistand, hvortil der maatte være Anledning.

§ 100. Findes Skibet at være tjenligt til Passagerfart, dets Rjedel og Maskine at være betryggende og Skibet forøvrigt behørig udrustet og bemandet, udstedes herom i den Form, som Rongen bestemmer, Certifikat, hvori ansøres, hvad der maatte være blevet fastsat betræffende Tiden for Certifikatets Varighed, de Ruter eller Farvande, hvori Skibet forsvarlig kan anvendes, dets Passagerantal, Redskaber, Bemanding m. v.

Der ansøres tillige saabel i Certifikatet som med tydelige Tal paa et iøinesalbende Sted paa eller ved Rjedlen den største Belastning, som det er tilladt at paalægge Rjedlens Sikkerhedsventil.

Certifikatet udstedes i to Eksemplarer, hvoraf det ene oversendes Skibets Neder eller Fører til Opflag paa et iøinesalbende Sted ombord, medens det andet bliver at opbevare paa saadan Maade, som af vedkommende Departement bestemmes.

§ 101. Finder Tilsynet at maatte negte Certifikat, skal skriftlig Forklaring afgives om de Mangler, som har bevirket dette.

§ 102. Undergaar Skibet saadan Reparation som i § 96, 2det Led nævnt, træder Certifikatet ud af Kraft.

Anmeldelse om enhver saadan Reparation samt om de Forandringer, som foretages med Skibet efter afholdt Besigtelse, skal af Føreren eller den, som træder i hans Sted, tilstilles Tilsynet.

§ 103. Det paahviler Politiet at paase, at Dampskib ikke fører et større Antal Passagerer end det, hvortil det i Henhold til sit Certifikat er berettiget.

§ 104. Fører af Passager-Dampskib kan negte synlig berusede Personer Afgang til Skibet. Ligeledes er han berettiget til at landsætte i første Havn, hvor dette bekendt kan ske, Passagerer, der viser sig besjænkede, optræder anstødelig eller, trods Advarsel, fortrædiger Medrejsende.

Dog maa han ikke landsætte Personer, som er i saadan Tilstand, at de kan forudsættes at ville forstyrre den almindelige Orden og Fred, eller som ikke uden Fare for sig eller andre kan overlades til sig selv, medmindre han overgiver dem til Politiet eller paa anden betryggende Maade sørger for, at de tages i Forvaring eller ydes fornøden Bistand.

§ 105. Der skal i den kolde Mærstid saavidt muligt skaffes Passagerer Ly for Ratten og Beskyttelse mod Veiret.

9 Juni.
No. 7.

Niende Kapitel.

Om Overtjøn.

§ 106. Er Reder eller Fører misfornøiet med nogen af de i Genhold til denne Lovs §§ 36—40, §§ 55 og 58 og §§ 98, 100 og 101 trufne Afgjørelser, kan han inden fjorten Dage hos Sjørettens Formand forlange Overtjøn, der bliver at sammensætte paa den i Sjøfartslovens § 329 bestemte Maade. Overtjønnet bliver at afholde inden den Jurisdiktion, hvor den paaflagede Afgjørelse er foretaget; dog kan Sagen med vedkommende Departements Samtykke indbringes for Overtjøn i en anden Jurisdiktion.

Den, som bestyrer Overtjønnet, har at give Tilsynet betimeligt Bærjel om Forretningens Afholdelse.

Hvorvidt Udgifterne ved Overtjønnet, helt eller delvis, bliver at bære af vedkommende Rekvirent eller af det Offentlige, afgøres af Overtjønnet under Hensyn til den Udstrækning, i hvilken Kjendelsen maatte gaa Rekvirenten eller det Offentlige imod.

Tiende Kapitel.

Lovens Ikrafttræden m. v.

§ 107. Denne Lov træder i Kraft fra den Tid, Kongen bestemmer.

Fra den nævnte Tid ophæves, forsaavidt de endnu er gjældende: Lov af 7de Mai 1857 indeholdende Paabud om Redningsbøier for Skibe, der gaar i udenrigs Fart;

Lov af 4de Juni 1866 angaaende Tilsyn med Dampfartøier, saavel som enhver anden Bestemmelse, der strider mod nærværende Lov.

§ 108. Nærværende Lov er ikke anvendelig paa de Skibe, der tilhører Krigsmarinen eller benyttes i dens Tjeneste.

§ 109. Skibsføreren skal drage Omsorg for, at et Eksempplar af nærværende Lov og af de i Genhold til samme udfærdigede Reglementer og Forskrifter forefindes ombord.

Thi have Vi antaget og bekræftet, ligesom Vi herved antage og bekræfte denne Beslutning som Lov under Vor Haand og Rigets Segl.

Givet paa Sofiero Slot den 9de Juni 1903.

Oscar.
(L. S.)

A. Dvam.

R. Norby,
kst.

Lov

9 Juni.
No. 8.

angaaende Tillæg til Lov, indeholdende Bestemmelser med Hensyn til Benyttelse af visse Strækninger i Finmarken til Renbeite og til Bevogtning af Renhjørde m. v. af 7de September 1854.

Vi Døscar, af Guds Naade Konge til Norge og Sverige, de Gothers og Venders,

Gjøre bitterligt: At Ds er bleven forelagt det nu forsamlede ordentlige Storthings Beslutning af 30te April dette Aar, saalydende:

Bestemmelsen i 1ste Punktum i § 1 af Lov af 7de September 1854 udvides til ogsaa at gjælde det forrige Altens Fogderi saaledes, at det i dette Distrikt i Tiden fra 1ste Mai til 1ste November hvert Aar skal være forbudt at holde Rensdyr paa de Stæten tilhørende Strækninger, som af Kongen bestemmes. Med Hensyn til de nævnte Tidsfrister finder Tillægsloven af 11te Juni 1898 Anvendelse ogsaa paa Altens Fogderi.

Thi have Vi antaget og bekræftet, ligesom Vi herved antage og bekræfte denne Beslutning som Lov under Vor Haand og Rigets Segl.

Givet paa Sofiero Slot den 9de Juni 1903.

Døscar.

(L. S.)

A. Dv am.

R. Norby,
st.

Lov

9 Juni.
No. 9.

indeholdende Tillæg til Lov om Vaarsjildsfisket af 24de September 1851.

Vi Døscar, af Guds Naade Konge til Norge og Sverige, de Gothers og Venders,

Gjøre bitterligt: At Ds er bleven forelagt det nu forsamlede ordentlige Storthings Beslutning af 30te April dette Aar, saalydende:

9 Juni. Baade og Fartøier, hvis Besætning deltager i Fisket, skal, No. 9. forsaavidt Midler dertil er bevilget, i den Udstrækning vedkommende Departement bestemmer, være forsynet med Merker, hvis Indretning og Anbringelse ligeledes bestemmes af Departementet.

Merkerne udleveres uden Betaling og bliver ved Fiskets Slutning at tilbagelevere. Hvis Merkerne er tabte, skal Anmeldelse derom gøres til Opsynet.

Undladelse af til fastsat Tid at tilbagelevere Merkerne eller at anmelde muligt Tab af dem straffes med Bøder.

Baatræffes nogen at drive Fiske, uden at Baaden eller Fartøiet er forsynet med paabudt Merke, straffes han med Bøder.

Thi have Vi antaget og bekræftet, ligesom Vi herved antage og bekræfte denne Beslutning som Lov under Vor Haand og Rigets Segl.

Givet paa Sofiero Slot den 9de Juni 1903.

Oscar.

(L. S.)

M. Dnam.

R. Norby,
fft.

9 Juni.
No. 10.

Lov

om Anlæg for Telegraf, Telefon og lignende Meddelelsesmidler.

Vi Oscar, af Guds Naade Konge til Norge og Sverige, de Gothers og Venders,

Gjøre bitterligt: At Os er bleven forelagt det nu forsamlede ordentlige Stortings Beslutning af 30te Mai d. A., saalydende:

§ 1. Statens Telegrafvæsen er berettiget til at anbringe sine Ledninger og andre Indretninger for Telegraf, Telefon eller lignende Meddelelsesmidler paa, over eller under offentlig og privat Eiendom overensstemmende med de i nærværende Lov givne Forskrifter.

Under Udtrykket Ledning indbefattes nedenfor ogsaa de nævnte andre Indretninger.

§ 2. For den Byrde paa Eiendom, som er en Følge af Vednings Anbringelse paa samme, pligter Telegrafvæsenet at yde Godtgjørelse, som i Mangel af mindelig Overenskomst bestemmes ved Skjon.

Godtgjørelsen kan efter Telegrafvæsenets Valg fastsættes enten 9 Juni. til en Sum én Gang for alle eller til en aarlig Afgift. No. 10.

§ 3. Bestemmelsen i foregaaende Paragrafs 1ste Led skal ikke være til Hindrer for, at Telegrafvæsenet kan gjøre en Eiendoms Tilsknytning til Statens Anlæg afhængig af, at Krav paa Godtgjørelse, saalænge Tilsknytningen finder Sted, frafaldes for dets Ledningers Anbringelse paa vedkommende Eiendoms Bygninger eller, forsaavidt nødvendigt for dens Tilsknytning til Nettet, paa Eiendommen forøvrigt.

Er Godtgjørelse tidligere erlagt én Gang for alle, skal Telegrafvæsenet have Udgang til at fordre den helt eller delvis tilbagebetalt, hvis Tilsknytningen begjæres inden fem Aar fra Godtgjørelsens Erlæggelse.

Opnaaes ikke Enighed om de nævnte Vilkaar for Tilskytningen, kan Sagen indbringes for vedkommende Regjeringsdepartement til Afgjørelse.

§ 4. Naar der med Hensyn til en Eiendom, paa, over eller under hvilken der er anlagt Ledning, af Eieren eller Besidderen skal træffes Forpøining, som nødvendiggjør, at Ledningen ændres eller fjernes, er han berettiget til at fordre, at saa sker. Dog kan Telegrafvæsenet, hvis der ved Ledningens Anbringelse er ydet Godtgjørelse én Gang for alle, gjøre Uendringen eller Fjernelsen afhængig af, at en forholdsmæssig Del af den erlagte Godtgjørelse tilbagebetales.

Twist om, hvorvidt og i hvilken Udstrækning Uendring eller Fjernelse maatte være fornøden, samt om, med hvilket Beløb den én Gang for alle erlagte Godtgjørelse skal tilbagebetales, afgjøres ved Skjøn.

Er vedkommende Forpøining over Eiendommen ikke iverksat inden et Aar, efterat Anlægget er ændret eller fjernet, har Telegrafvæsenet Ret til at kræve Omkostningerne ved Uendringen eller Fjernelsen helt eller delvis erstattet, medmindre der godtgjøres Omstændigheder, som er fyldestgjørende for Undladelsen.

§ 5. Uden Godtgjørelse kan Ledning anbringes paa, over eller under offentlige Færselfveie (Jernbaner, Sporveie, Gader, Veie, Broer, Pladse, Søer, Kanaler, Vassdrag og lignende), forsaavidt disses hensigtsvarende Benyttelse ikke derved hindres.

Viser det sig senere, at Ledningen hindrer den hensigtsvarende Benyttelse af Færselfveien eller Udførelsen af nødvendige Arbejder paa eller Forandringer af denne, skal Telegrafvæsenet besørge Ledningen midlertidig eller for altid fjernet eller forandret.

Opstaar der i den ovenfor omhandlede Henseende Uenighed mellem vedkommende Myndigheder, afgjøres de derved foranledigede Spørsmål af Kongen eller den, han dertil bemyndiger.

Under Veie er i denne Paragraf ogsaa indbefattet den Grund udenfor yderste Grøftekant, hvorpaa efter Beiloven af 15de Sep-

9 Juni. tember 1851 § 19, næstsidste Punktum Gjærde ikke maa opjøres
No. 10. uden Veibestyrelsens Tilladelse.

§ 6. Uden Hensyn til, hvad der er bestemt i §§ 2—5, skal Telegrafvæsenet snarest muligt udbedre eller, hvis saa ikke sker, efter Skjon erstatte den Skade, som maatte bevirkes ved Udførelsen af Telegraf- eller Telefonanlæg eller ved senere Arbejder paa disse.

§ 7. Saafremt det til Anlæg af Telegraf, Telefon eller lignende Meddelelsesmidler med hertil nødvendige Stationer m. v. findes fornødent at erhverve fremmed Eiendom, kan saadan kræves afstaaet mod Erstatning efter Skjon.

Er Eiendommen beslaglagt eller beheftet, skal Erstatningsbeløbet, saafremt ikke alle vedkommendes Samtykke til dets Udbetaling erhverves, ikke udbetales, forinden det paa lovlig Maade er afgjort, af hvem det bliver at modtage.

Foraaavdt den afstaaede Eiendom bruges af en anden, er Eieren forpligtet til at godtgjøre denne lovlig Rente af Beløbet for hans Brugstid.

§ 8. Telegrafvæsenet er, forinden Skjon er afholdt, berettiget til, om nødvendigt ved Fogedhandling, at blive sat i Besiddelse af eller givet fornøden Raadighed over den Eiendom, som skal erhverves, eller paa hvilken Arbejde skal udføres.

Forinden et Anlæg eller en afsluttet Del deraf er fuldført, kan Skjon ikke forlanges afholdt.

§ 9. De Skjon, som foranlediges ved denne Lov, afgives af tre Mænd.

Overskjon, som maa forlanges inden fire Uger efter det første Skjon, afgives af fem Mænd.

Udenfor Kjøbstæderne bestyres Underskjonnet af Lensmanden, som herfor kun tilkommer lovbestemt Skyds- og Kostgodtgjørelse.

Mændene opnævnes overensstemmende med Lov om Lagrettesmænd af 28de August 1854, Kap. 3, dog saaledes, at de skal tages udenfor Tinglaget, naar det forlanges af nogen af Parterne.

Varsel gives som for Varsel til Forligelseskommissionen bestemt.

§ 10. Naar der i Anledning af samme Anlæg skal fastsættes Erstatning for Eiendomme under flere Jurisdiktioner, eller naar det til Skjonnets Afgivelse kræves særegne Indsigter eller det ibrugt paa Grund af særlige Omstændigheder findes hensigtsmæssigt, kan Kongen paa Begjæring af nogen af Parterne opnævne fem Mænd til at afgive Skjon. Et af Medlemmerne skal opnævnes som Formand og være i Besiddelse af de for Dommere foreskrevne Egenstaber. Det afgivne Skjon er upaaankeligt. Derimod kan Forretningen saavel som hver enkelt under denne afgiven Kjendelse paaankes til Hoiesteret, hvor Sagen skal foretages ved Varslets

Udslob uden Hensyn til Høiesterets Sessjoner. Ankefristen er to 9 Juni.
Maanedet. No. 10.

Formanden tilkjender Mændene en med Hensyn til Forretningens Beskaffenhed, Rejsens Længde og øvrige Omstændigheder afpasset Betaling.

Formandens Betaling bestemmes af vedkommende Regjeringsdepartement.

§ 11. Omkostningerne ved Skøn, som optages i Henhold til §§ 2, 6 og 7, udredes af Telegrafvæsenet.

Hvem af Parterne der skal udrede Omkostningerne ved Skøn i Henhold til § 4, eller hvorledes disse skal fordeles, bestemmes af Skønsmændene.

Ved Overskøn betales Omkostningerne af Gieren, saafremt Skønnet er forlangt af ham og gaar ham imod, men ellers af Telegrafvæsenet.

§ 12. De i denne Lov for Statens Telegraf- og Telefonledning gjældende Forskrifter med Undtagelse af §§ 3 og 5 kan med Samtykke af Kongen eller den, han dertil bemyndiger, helt eller delvis gøres anvendelige ogsaa for Anlæg, paa hvilke der gives Koncession i Henhold til derom gjældende Lov. Koncessionshaverens Anvendelse af Bestemmelsen om Expropriation i § 7 er betinget af Tilladelse af vedkommende Regjeringsdepartement for hvert enkelt Tilfælde. Forsaavidt Expropriationsstjøn ikke er tilstævnet inden et Aar efter Tilladelsens Datum, kan Expropriation ikke iværksættes, forinden ny Tilladelse er erhvervet. Ligeledes bortfalder Afdgangen til Expropriation, naar Afstaaelsen ikke er forlangt inden et Aar, efterat endeligt Skøn er afholdt. Expropriation kan da først iværksættes efter nyt Skøn i Henhold til ny Tilladelse af vedkommende Regjeringsdepartement.

§ 13. De nærmere Regler, som er fornødne i Anledning af denne Lovs Gjennemførelse og Anvendelse, gives af Kongen eller den, han dertil bemyndiger.

§ 14. Fra den Tid, denne Lov træder i Kraft, ophæves: Lov af 31te Juli 1854 indeholdende Bestemmelser angaaende Afgivelse af Grund m. m. til Anlæg af elektro-magnetiske Telegraflinjer for offentlig Regning.

Lov af 12te Oktober 1857 indeholdende Tillæg til og Forandringer i Lov om Veivæsenet, dens § 7, forsaavidt angaar sammes Anvendelse paa Anlæg af Telegraf- og Telefonlinjer for offentlig Regning.

Lov af 10de Mai 1860 angaaende Rettergangsmaaden i Sager angaaende tvungen Afstaaelse af Grund, dens § 5, forsaavidt angaar sammes Anvendelse paa Afstaaelse af Grund til offentlige Telegraf- og Telefonanlæg.

9 Juni. Thi have Vi antaget og bekræftet, ligesom Vi herved antage
No. 10. og bekræfte denne Beslutning som Lov under Vor Haand og Rigets
Segl.

Givet paa Sofiero Slot den 9de Juni 1903.

Oscar.

(L. S.)

M. Dnam.

R. Norby,
tit.

9 Juni.
No. 11.

Lov

indeholdende Forandringer i og Tillæg til Lov om
Postvæsenet af 12te Mai 1888 med Tillægslov af
6te Juli 1892.

Vi Oscar, af Guds Naade Konge til Norge og Sverige,
de Gothers og Venders,

Gjøre vitterligt: At Os er bleven forelagt det nu for-
samlede ordentlige Storthings Beslutning af 29de Mai d. A.,
saalydende:

§ 8 tilføies:

Portoen af Værdibreve skal forudbetales; dog kan Værdibreve,
der er betegnede som portofri, sendes ubetalte.

§ 32, 4de Pasfus skal lyde:

Er en bortkommen eller bestadiget Paffe ikke ved Indleve-
ringen angivet til nogen bestemt Værdi, erstattes Tabet eller Skaden
med et Beløb af Kr. 2,00 pr. 500 gr. eller Del deraf, isald det
ikke godtgjøres, at Tabet eller Skaden har været ringere, eller det
oplyses, at Paffen har indeholdt Gjenstande af Værdi Kr. 2,00
eller derover pr. 15 gr. eller Penge (jfr. § 48).

§ 37 d skal lyde:

Breve, hvorved abonneres paa eller fremsendes Kontingent
eller Porto af Tidender eller Tidsskrifter, dog saaledes, at Kontin-
gent eller Porto for at kunne sendes portofrit maa vedkomme
Exemplarer, der forsendes med Posten, og maa angaa enten en kom-
mende Abonnementstermin eller en Abonnementstermin i det løbende
eller det sidstforløbne Kalenderaar. Endvidere Breve, hvorved
Rvittering for saadan Kontingent eller Porto tilbagesendes, eller

som angaar Tidenders og Tidsfristers Fordeling, det sidste med 9 Juni. den nærmere Begrænsning, som Poststyrelsen bestemmer. No. 11.

§ 50 skal lyde:

Enhver skal efter Signal vige af Veien for Posten, ligesom enhver skal være pligtig til, naar Posten maatte tiltrænge Hjælp til sin Befordring, at afgive Befordringsmidler, forsaavidt han maatte være i Besiddelse af saadanne. Vægring herimod straffes med Bøder fra Kr. 2,00 til Kr. 20,00.

Korske Skibe er pligtige til paa Poststyrelsens Forlangende at medtage Postfager og besørge dem afleverede til Postanstalterne paa Anløbsstederne efter de nærmere Regler, som fastsættes af Poststyrelsen. I Tilfælde af Vægring straffes Reder eller Stibsfører med Bøder. I Mangel af mindelig Overenskomst om Betalingens Størrelse bestemmes denne ved Skjøn, affagt af tre Mænd, valgte en af Poststyrelsen og en af vedkommende Rederi med en af Kongen valgt Opmand. Skjønnets afgjør ogsaa, hvem af Parterne der skal betale Omkostningerne ved samme.

§ 53 skal lyde:

Derksom nogen Postmester, Postexpeditor eller Postaabner ikke afslækker sine Regnskaber eller Ekstrakter eller ikke afgiver Besvarelse til Regnskabs-Attegnelser inden den Frist, som Poststyrelsen bestemmer, bøder han, hvis han er Postmester eller Postexpeditor, Kr. 20,00, hvis han er Postaabner Kr. 5,00 for hver Uge eller Del deraf, hvori Fristen overskrides. Istedensfor Forelæggelse af 3dje Uges Bod kan Postmestre tiltales til Embedsfortæbelse. Postexpeditorer og Postaabnere kan afstediges istedenfor at forelægges Bøder.

§ 58 skal lyde:

Kongen bemyndiges til:

forsaavidt angaar Postforsendelser mellem Norge og Udlandet, at foretage de Modifikationer i foranstaaende Bestemmelser, som ansees hensigtsmæssige for af fremmede Stater at opnaa tjenlige Vilkaar for gjenfærdig Udvevling af Postfager;

at afgive Bestemmelse vedrørende Udvevlingen af Postanvisninger, Postoprævning, Postinkassationer, Forsendelser og Kreditter mellem indenrigske Postanstalter, vedrørende Ombringelse af Pakker og Afhentning af Postfager direkte paa Jernbanestationer og Dampskibe, vedrørende andre ligeartede Forsendelser eller Forretninger samt om Størrelsen af Gebyret derfor, hvilket skal tilfalde Statskassen.

Endvidere kan Kongen eller den, han bemyndiger, give de til nærværende Lovs Fuldstændiggjørelse fornødne Bestemmelser, saaledes f. Ex. om, hvilke Sager efter sin Beskaffenhed skal være undtagne fra Postforsendelse, om Pengebrevs og andre Postfagers Konvolutering og Indpakning m. v., om, hvad der skal henregnes til de forskjellige Arter af Korsbaandsforsendelser, til Lokalforsendelser samt til Tidender og Tidsfrister og deslige.

9 Juni. Thi have Vi antaget og bekræftet, ligesom Vi herved antage
No. 11. og bekræfte denne Beslutning som Lov under Vor Haand og
Rigets Segl.

Givet paa Sofiero Slot den 9de Juni 1903.

Oscar.

(L. S.)

A. Ovam.

A. Norby,
St.

9 Juni.
No. 12.

Lov

indeholdende Forandring i Lov om Sparebanker af
6te Juli 1887, jfr. Love indeholdende Forandring i
nævnte Lov af 27de Juli 1896 og 5te Marts 1900.

Vi Oscar, af Guds Raade Konge til Norge og Sverige,
de Gothers og Venders,

Gjøre bitterligt: At Os er bleven forelagt det nu for-
samlede ordentlige Storthings Beslutning af 30te Mai d. A., sa-
lydende:

§ 8 i Lov om Sparebanker af 6te Juli 1887, jfr. Love
indeholdende Forandring i samme af 27de Juli 1896 og 5te
Marts 1900, ophæves.

Thi have Vi antaget og bekræftet, ligesom Vi herved antage
og bekræfte denne Beslutning som Lov under Vor Haand og
Rigets Segl.

Givet paa Sofiero Slot den 9de Juni 1903.

Oscar.

(L. S.)

A. Ovam.

A. Norby,
St.

Kongelig Resolution

9 Juni.

af 9de Mai.

§ Henhold til Lov om Pigtraads Anvendelse til Gjerde af 14de Juli 1893 § 1 meddeles Stadfæstelse i følgende Form paa Beslutning, fattet under 30te April 1903 af Bjerkreim Herredsstyre i Stavanger Amt:

1. Det skal inden Bjerkreim Herred være forbudt at bruge Pigtraad til Gjerder langs offentlig Vej og til Skiftegræder.
2. Tidligere af Pigtraad opførte Gjerder maa i det i § 1 anførte Tilfælde ikke repareres med Pigtraad, men med glat Traad eller andet usfarligt Materiale.

Kongelig Resolution

9 Juni.

af 9de Juni.

§ Medhold af Lov angaaende Indskrænkning i Brugen af Redskaber til Saltvandsfiskeri af 28de April 1888 § 1 bestemmes, at det indtil videre skal være forbudt inden Hjørundfjords Herred, Romsdals Amt, at benytte Dynamit til Fangst af Fisk.

Kongelig Resolution

9 Juni.

af 9de Juni.

§ Medhold af § 61 i Lov om Vasdragenes Benyttelse m. v. af 1ste Juli 1887 samt Punkt 3 i de ved Kongelig Resolution af 18de Marts 1899 fastsatte Regler for Bestyrelsen af Nordsjø—Skienkanalen meddeles Approbation som gjældende indtil videre paa nedenstaaende af Bratsbergs Amtsthing og Skiens Kommunesyre i Møder henholdsvis 12te Marts og 15de April 1903 vedtagne Udkast til Reglementsbestemmelser for Dampskibsfarten mellem Kanalbryggen i Skien og Grøtsund i Solum:

§ 1. Dampskibe, der passerer Skien selv paa Strækningen fra Kanalbryggen i Skien til Falkumelvens Udløb, maa ikke gaa med mere end 5 — fem — Mils Fart.

Denne Bestemmelse skal dog ikke være til Hinder for, at Dampskibe, naar Dammene i Skien er fuldstændig aabne, anvender større Fart forbi Damfoss.

9. Juni.

§ 2. Paa Strækningen fra Falkumelvens Udløb til Grøtsund maa Dampstibe ikke passere Tømmerflaader, der er under Buffsering eller i Drift, med mere end 5 — fem — Mils Fart.

§ 3. Overtrædelse af disse Bestemmelser behandles som Politisager og straffes med Bøder.

9 Juni.

Kongelig Resolution

af 9de Juni.

De af Herredsstyret for Bardal Herred, Kristians Amt, i Møder den 7de og 30te August 1902 samt 18de April 1903 besluttede Vedtægter mod Skogenes Ødelæggelse approberes i Henhold til Lov om Værnsfogens Bevarelse og mod Skogenes Ødelæggelse af 20de Juli 1893 § 8 som gjældende indtil videre.

De approberede Vedtægter er saalydende:

§ 1. Skogeiere maa ikke bortforpagte til Udhugst, aavirke tilsalgs eller til industriel Produktion friske, levedygtige Bartrær, som udenpaa Barken holder mindre Dvermaal end 16 — sexten — Centimeter regnet 5 — fem — Meter fra høieste Basse.

§ 2. Undertrykte og øiensynlig bestadigede eller vantrevne Bartrær under den i § 1 nævnte Dimension kan hugges tilsalgs efter Udvisning af Tilsynsmanden, som merker saadanne Trær med en af Herredsstyrelsen godkjendt Merkeø. Ligeledes kan der med Tilsynsmandens Samtykke være tilladt at foretage Snauhugster (Gruppe- eller Teighugster), naar det ansees heldigt for Skogen, og maa samtlige de til Hugst bestemte Trær, der holder under den i § 1 nævnte Dimension under Snauhugsten, merkes med Tilsynsmandens Merkeø.

§ 3. Samme Ret som tillagt Tilsynsmanden i § 2 tillægges de inden Amtet offentlig ansatte Skogfunktionærer, som i Tilfælde merker Trærne enten med den af Herredsstyrelsen godkjendte Merkeø eller med den for Amtsskogelskabet antagne Merkeø.

§ 4. Trævirke til Gaardsforbrødenheder samt tørre og vindfældte Trær kan hugges uden Hinder af nærværende Vedtægter. Ligesaa kan der af Tilsynsmanden eller en af de i § 3 nævnte Skogfunktionærer paa anviste Steder foretages Hugst af Staur og Rager tilsalgs, naar Ungskogen er saa tæt, at en Udtynding ansees heldig for Skogbestanden. Det samme gjælder, hvor det øiensynlig viser sig magtpaaliggende for Oprydning til Havn i indhegnede Havnehager, samt hvor det gjælder at benytte Marken til Opdyrking eller Bebyggelse.

§ 5. Skogeier, der bortforpagter til Udhugst eller aavirker tilsalgs eller industriel Produktion Bartrær i Henhold til §§ 1

og 2, pligter at affætte 2 — to — Procent af den heraf ind- 9 Juni.
vundne Nettoindtægt, der indsættes paa Bog i den Toten-Vardalske
Sparebank, lydende paa Eiendommen for at anvendes til Skogkul-
tur i vedkommende Skog, saasom Saaning, Plantning af Trær,
Oprensning af Bællefar og Grøstning af vandshg Skogmark. Nær-
værende Skogkultur skal i Regelen finde Sted inden 5 — fem —
Aar, efterat Hugst er foregaaet. Dog kan Tiden for Kulturens
Udførelse med Tilsynsmandens Samtykke forlænges yderligere, naar
det affatte Beløb ansees for ubetydelig til med Nytte at kunne an-
vendes, eller naar Forholdene i vedkommende Skog inden nævnte
Tid ikke egner sig for forannævnte Arbejder. Ligeledes kan Kul-
turarbeidet udstrækkes op til 7 — syv — Aar, naar det affatte
Beløb overstiger 200 — to Hundrede — Kroner, og endnu læn-
gere for større Beløb, dog ikke udover 10 — ti — Aar. Naar
det ved Undersøgelse af Opsynsmanden eller en af de i § 3 nævnte
Skogfunktionærer er godtgjort, at ingen yderligere Skogkultur er
paatrævet, skal Resten af det affatte Beløb tilbagebetales vedf.
Skogeier. For Trær hugget i Genhold til Bestemmelserne i § 4,
betales ingen Afgift.

§ 6. Kjøbere af Skog til Udhugst pligter i Afdrag paa
Kjøbesummen at udbetale til den af Herredsstyret antagne Kasse-
rer de i § 5 omhandlede Procenter inden 8 — otte — Dage, efterat
Opgjør er kommen istand, tilligemed Opgave eller Regnskab over
det Skogeieren ved Salget tilkommende Rettroubytte. Samme For-
pligtelse paahviler enhver Skogeier, der selv sælger sin Last til
Veherance enten i uforædlet eller forædlet Tilstand, saaledes at de
2 — to — Procenter bliver at indbetale inden 8 Dage efter, at
Opgjør og Betaling for det solgte Trævirke er modtaget. Skogeier
eller Kjøber, der afgiver urigtig Regnskab eller undlader at afgive
Regnskab, ansees som Overtræder af Skogvedtagterne og straffes
efter Lov af 20de Juli 1893 § 9. Forjømmes den paabudte
Kultur inden den i § 5 nævnte Frist, kan Herredsstyrelsen foran-
stalte Kulturen udført for vedkommende Skogeiers Regning.

§ 7. Til at kontrollere og i Tilfælde lede Udførelsen af
de i §§ 2, 4 og 5 nævnte Arbejder antager Herredsstyrelsen det
fornødne Antal Tilsynsmænd, der aflønnes af Herredet. Den Til-
synsmanden tilkommende Godtgjørelse for Ledelse og Udførelse af
Skogforbedringer betaales af Skogeieren, hvilken Godtgjørelse udredes
af de for vedkommende Skogeiendom til det Diemed affatte Beløb.
Tilsynsmanden har paa Opfordring af Skogeieren at foretage den
i §§ 2 og 4 nævnte Blinkning og Udvisning imod at refundere
til Herredskassen en af Herredsstyrelsen fastsat Betaling for hver

9 Juni. Dag, Tilsynsmanden er bestjæftiget i hans Skog. Skogeieren kan ogsaa direkte udbetale Tilsynsmanden hans Tilgodehavende.

§ 8. Instrux for Tilsynsmanden udfærdiges af Herredsstyrelsen.

§ 9. Overtrædelse af nærværende Vedtægter straffes overensstemmende med Lov af 20de Juli 1893 § 9.

9 Juni.

Kongelig Resolution

af 9de Juni.

De af Herredsstyret for Luro Herred, Nordlands Amt i Møder den 20de Oktober 1902 og 27de April 1903 besluttede Vedtægter angaaende Bærnsfogens Behandling inden Herredet approberes i Henshold til Lov om Bærnsfogens Bevarelse m. v. af 20de Juli 1893 § 3 som gjældende indtil videre.

Vedtægter for Behandling af Bærnsfog i Luro.

§ 1. Al Bar- og Løvskog inden Herredet skal behandles som Bærnsfog.

§ 2. Af Gran- og Furu træer kan hugges:

- a. tørre og døde Træer (uden grønt Bar).
- b. friske Træer, som holder over 30 cm. i Tvermaal. 1 m. (1½ Allen) fra høieste Rod.

§ 3. Af Løvtræer kan hugges:

- a. tørre og døde Træer.
- b. friske Træer, som holder over 13 cm. i Tvermaal ved høieste Rod.

Træerne skal fældes med høist 10 cm. Stubbe med glat Skraafnit og uden at Stubbens Bark og Næver skades. Mulig allerede opkomne Stubbestud skal gjen sættes ved Hugsten i allefald i et Antal af mindst 3.

- c. af Træer, som vøjer i mange Stammer, kan for at ophjælpe Bæxten bortrenses svage Stammer under det i b. angivne Maal, dog ikke stærkere, end at mindst 3 af de kraftigste Stammer bliver staaende.

§ 4. Røst og Top af alle fældte Træer skal medtages og opnytted.

§ 5. Ristfjæring og Beitehugt saavel som Flækning af Næver og Bark samt Skabning og Saving paa staaende Skog er forbudt. Ligeledes er Brydning af Rognestud, Gran- og Furubar til Kreaturfoder forbudt.

§ 6. Al Hugt maa være udført i Tiden fra 1ste Septbr. til Udgangen af Marts Maaned. Dog undtages herfra Hugt af Træer, der skal næverloipes.

§ 7. Naar Skogøier eller Bruger af Skog agter at foretage 9 Juni. Salgshugt, skal han inden 15de August derom underrette Opfyndsmanden, som ogsaa særskilt skal underrettes, naar Hugst agtes foretaget i Henshold til § 3 c.

Finder Opfyndsmanden, at Hugsten kan have tilfølgende Fare for Snesfred, Stensfred, Jordsfred eller Udrensning af Elvemøaler eller Veistraaninger samt i det øverste Fjeldbaand og paa særlig udsatte Steder, Tilbagegang af Skoggrænden, kan han gjøre fornøden Indskrænkning eller forbyde al Slags Hugst. Skogøier og Bruger kan dog i Tilfælde indaande Sagen til Herredsstyrets Afgjørelse.

§ 8. Sammenhængende Hugstskrænkninger skal fredes for Havnesæ om Vaaren til Udgangen af Mai, indtil Ungskogen kan undvære denne Beskyttelse, hvorom Opfyndsmandens Afgjørelse skal indhentes. I Varskog skal Havning med Gjeder om Vaaren til Udgangen af Mai være forbudt.

§ 9. Vedtægterne gælder ikke Skog, som opryddes til Dyrkningsland, Høstomter og Veie.

§ 10. Herredets Skog inddeles i følgende 7 — syv — Opfyndsdistrikter:

1. Næso Distrikt omfattende Næso, Hestmoen og Kvarøerne.
2. Ronsvik Distrikt omfattende Tonnes, Aspdaal, Ronsvik, Kvinen, Gammen, Østind og Ølvisvatnet.
3. Bratland Distrikt omfattende Lien, Bratland, Vatnet, Næs og Haugland.
4. Selnes — — Selnes, Røitvik, Vogen og Silen.
5. Alderen — — Alderøen.
6. Luro — — Klippenbaag, Luro, Evino, Dno, Sjano, Røso og Vardo.
7. Solver — — samtlige øvrige Der.

I hvert af disse ansættes en Opfyndsmænd, der har at paase Vedtægternes Overholdelse. Forøvrigt har han at rette sig efter en af Herredsstyret meddelt Instrux, der skal være godkendt af Distriktets Skogforvalter. — Opfyndsmandens Løn bestemmes til Kr. 3,00 for Forretnings- og Reisedag og udredes med Halvdelen af Herredet og Halvdelen af Staten.

§ 11. Overtrædelse af disse Vedtægter straffes overensstemmende med Lov af 20de Juli 1893, hvorhos det ulovlig anvirkede er forbrudt. De Beløb, som herved maatte tilfalde Herredskassen, skal anvendes til Fremme af Skogvæsenet i Herredet.

11 Juni.

No. 1.

Lov

om Ansvar for Skade paa Bosæ ved Hund samt om
Optagelse af Hund m. v.

Vi Oscar, af Guds Naade Konge til Norge og Sverige,
de Gothers og Venders,

Gjøre bitterligt: at Os er bleven forelagt det nu forsamlede ordentlige Storthings Beslutning af 28de Mai d. A., saalydende:

§ 1. Skade, som ved Hund forvoldes Bosæ eller Fjærkræ, erstattes af Hundens Eier eller Besidder. Derhos kan han ilægges Boder. Gjentages Skade ved samme Hund i samme Person's Besiddelse, skal Boder ilægges. Til offentlig Paatale udkræves den fornærmedes Begjæring.

§ 2. Hund, som findes isærd med at jage eller skade Bosæ i Strækning, hvor dets Eier eller Besidder har Ret til at lade det beite, kan efter dennes eller efter Grundeierens Foranstaltning strax dræbes paa Stedet eller optages. Saadan Optagningsret kan ogsaa udøves af hvem som helst. Samme Regel gjælder, saafremt Hund skader Fjærkræ paa Sted, hvor dets Eier eller Besidder har Ret til at lade det opholde sig.

Herredsstyret kan med Approbation af Kongen eller den, han dertil bemyndiger, for det hele Herred eller Dele af samme bestemme, at Hund, som i den Tid, da Bosæ holdes paa Gaard, findes strefende om uden Vedsager i Havnegang udenfor Indmarken, kan efter Foranstaltning af Grundeieren eller nogen i Strækningen havneberettiget optages eller, hvis Hunden tidligere har været optagen, og der er fremgaaet overensstemmende med § 4 i nærværende Lov, dræbes paa Stedet.

§ 3. For Tidsspilde, Bryderi, Udlæg og andet Tab, som forvoldes ved de i § 1 og § 2, 1ste Ved omhandlede Tilfælde, pligter Hundens Eier eller Besidder at yde Erstatning.

Denne, saavel som Erstatning for Skade, som omhandles i § 1, bestemmes i Mangel af mindelig Overenskomst ved Skjon, afholdt overensstemmende med § 41 i Lov om Jords Fredning af 16de Mai 1860.

§ 4. Optagen Hund skal forsvarlig behandles og forpleies. Den skal snarest muligt overleveres Lensmanden, som med Hensyn til Dyret har at gaa frem efter de i Lov af 22de Mai 1869 om visse Slags indsat eller hittet Bosæ foreskrevne Regler.

§ 5. Nærværende Lov træder i Kraft den 1ste Januar 1904. Fra samme Tid ophæves Lov af 9de Juni 1894 om An-

hvar for Skade paa Bofæ ved Hund og om Optagelse af Hund m. 11 Juni.
v., forsaabidt den fremdeles er gjældende. No. 1.

Thi have Vi antaget og bekræftet, ligesom Vi herved antage
og bekræfte denne Beslutning som Lov under Rigets Segl.

Givet i Kristiania den 11te Juni 1903.

(L. S.)

Efter Hans Majestæt Kongens naadigste Befaling:

D. Blehr. Wegelsen. Løvland. G. Sund.

Årstad. Gunnar Knudsen.

R. Norby.
ft.

Lov

11 Juni.

indeholdende Forandring i Lovgivningen om Medicinal-
afgift i Finmarken.

No. 2.

af 29/6 1905

Vi Oscar, af Guds Naade Konge til Norge og Sverige,
de Gothers og Venders,

Gjøre vitterligt: At Os er bleven forelagt det nu for-
samlede ordentlige Storthings Beslutning af 8de Juni d. A., saa-
lydende:

§ 1. Til Fremme af Medicinalvæsenet i Finmarken skal ved
Udslibning fra Amtet til Udlandet eller til indenrigst Sted udenfor
Amtet erlægges følgende Afgifter:

a.	Af hvert 100 kg. fersk eller frosten Fisk	6 Dre.
b.	" " " " saltet Fisk	10 "
c.	" " " " tørret Klipfisk	18 "
d.	" " " " anden tørret Fisk	24 "
e.	" " " " fersk Laks	80 "
f.	" " " " saltet eller røget Laks	120 "
g.	Af hver hl. Lever	23 "
h.	Af hver Tønde Tran = 116 l.	40 "
i.	Af hver Tønde Grøtse, hvoraf Tran endnu kan udvindes	10 "
k.	Af hvert 100 kg. Fiske- eller Hvalguano, Benmel, Kraftfoder	5 "
l.	Af hvert 100 kg. Hvalbarder	50 "
m.	Af hvert 100 kg. Sæl- og Hvalrosskind	25 "

11 Juni. Varer, hvoraf Afgift er betalt til Nordland og Tromsø Amters No. 2. Medicinalfond, er fritagne for Afgift.

§ 2. Denne Lov træder i Kraft 1ste Juli 1903 og bliver gjældende i 5 Aar, i hvilket Tidsrum § 1 i Lov af 4de Juli 1884, indeholdende Forandring i og Tillæg til Lovgivningen om Medicinalafgift i Finmarken, sættes ud af Kraft.

Thi have Vi antaget og bekræftet, ligesom Vi herved antage og bekræfte denne Beslutning som Lov under Rigets Segl.

Givet i Kristiania den 11te Juni 1903.

(L. S.)

Efter Hans Majestæt Kongens naadigste Befaling:

D. Blehr. Wegelsen. Løvland. E. Sunde.
 Arstad. Gunnar Knudsen.

R. Norby.
 ft.

11 Juni.

Sjælfste Resolution

af 11te Juni.

I Medhold af Lov om Fredning af Ferskvandsfisk af 30te Mai 1894 § 1 bestemmes, at det indtil videre, dog ikke for et længere Tidsrum end 5 — fem — Aar skal være forbudt paa den mellem øvre Ende af Langesø og Hellefos liggende Strækning af Drammenselven i Øvre og Nedre Efers Herreder, Buseruds Amt at fiske Sil i Tiden fra og med 21de November til og med 31te Oktober.

Sjælfste Resolution af 7de August 1902 ophæves.

Udgiver: E. R. Bæymann.

Grøndahl & Søn. Kristiania.